

மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் துதிகளும்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாதர்

ஸ்ரீ கந்தசுவாமி

குமந்த ஸ்தம்ப
வந்தகல் வாட்சி

குதிலு வரிவாசரிவாசி
வந்த சிவசுமுனாசி

9701

௨23:4173

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவாதவூர் அருள்மிகு மாணிக்கவாசகர்
திருக்கோயில் சும்பாரிஷ்டக வெளியீடு

15-09-2005

வெளியிடுவோர் :

பன்னிரு திருமுறை மன்றம்,

தெற்காடி வீதி,

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரர் திருக்கோவில்,

மதுரை-625 001.

திருவாதலூரின் தொன்மையும் பெருமையும்

தெய்வத் திருவிளையும் முதுபதிகளுள் திருவாதலூர் ஒன்று. அழுது அடியடைந்த அன்பர் மாணிக்கவாசகர் அல்லாமல் பொய்யடிமையில்லாச் சங்கப் புலவராகிய கபிலர் பிறந்ததும் இப்பழம்பதியே. அவர் காலத்தில் இவ்வூர் பாரிவள்ளலின் பரம்பு நாட்டைச் சேர்ந்திருந்தது. இங்கு அறிவு பண்படுதற்கும் புலமை தோன்றுதற்கும் ஏற்ற சூழல்கள் வாய்ந்திருந்தன. இவ்வூரில் தல விருட்சமாகிய மகிழ மரங்களும் மற்றும் இருப்பை மரங்களும் அடர்ந்திருந்தன. குழந்தைப் பருவத்தில் ஒருநாள் கபிலர் மர நிழலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது அம்மரத்தின் மலர்கள் மரத்திலே இருந்த நிலையையும் பின் உலர்ந்து மண்ணில் விழுந்து கிடந்த நிலையையும் பார்த்தார். மரத்தோடு இணைந்து நின்ற பூக்கள் பெண் யானையின் எழில்மிகு கொம்பு போன்றும், வாடி மண்ணில் கிடந்தபோது பரதவர் முற்றத்திலே உலரும் இறால் மீன்கள் போன்றும் அவருக்குத் தோன்றியது.

நெட்டிலை இருப்பை வட்ட ஒண்பூ

வாடாது - ஆயின்

பீடு உடைப் பிடியின் கோடு ஏய்க்கும்மே!

வாடிலோ?

பைந்தலைப் பரதர் மனைதொறும் உணங்கும்

செந்தலை இறவின் சீர் ஏய்க்கும்மே!

என்ற செய்யுளை இயற்றினார். கபிலரது திருவுருவம் திருவாதலூர்ப் பெரிய கோயிலில் வழிபாட்டில் உள்ளது.

மாணிக்க வாசகப் பெருமானுக்குத் திருவாதலூரில் இறைவன் சிலம்பொலி கேட்பித்தருளினான்.

- தொடர்ச்சி 3ஆம் பக்க அட்டை.

உ.
திருச்சிற்றம்

வெளியீடு எண் : 167

மாணிக்கவாசகர்
வரவாறும் துதிகளும்

திருவாதவூர்

அருள்மிகு மாணிக்கவாசகர் திருக்கோயில்
கும்பாபிடேக விழா வெளியீடு

15.09.2005

பொருள் உதவும் புண்ணியர் :

சைவசித்தாந்தச் செம்மல், சிவம் பெருக்கும் சீலர்

திரு. யாழ். பாலசுந்தரம் B.A.,B.L.,
திருமதி. பால.ஞானலட்சுமி தம்பதியர்

வெளியீடுவோர் :

பன்னிரு திருமுறை மன்றம்

அ/மி. மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயில்,
தெற்காடி வீதி, மதுரை-1.

பதிப்புரை

அன்புடையர் வணக்கம்!

“மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பல-முடையார் எழுதிய” திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகியவற்றில் திருவாசகத்தை முதன் முதலில் அச்சில் பதிப்பித்தவர் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர். திருக்கோவையாரை நச்சினிக்கினியார் உரையுடன் சேதுபதிகளின் ஆதரவில் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர். திருவாசகப் பதிப்பு கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகரது பாயிரத்துடனும் திருக்கோவையார் பதிப்பு துறைசை ஸ்ரீமத் தாண்டவராயத் தம்பிரான், மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, பூவாளுர் தியாகராஜ செட்டியார், சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் ஆகியோரது பாயிரங்களுடனும் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. மாணிக்க வாசகரின் வரலாற்றைக் கூறும் இவ்விலக்கியச் செல்வங்களை எதிர்காலத்துக்குக் காப்பாற்றுவது கடமையாகும்.

மேலும் மாணிக்கவாசகர் துதியாகப் பல பெரியார்கள் செய்யுட்கள் பல இடங்களில் இயற்றியுள்ளார்கள். அவற்றை ஓரிடத்திலேயே காண்பது கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் கழிபேருவகையுட்டும்.

பரம்பரையாக சிவத்தொண்டு புரிந்து வரும் சைவ வேளாளர் குடும்பத்தில் தோன்றியவர் சிவம் பெருக்கும் சீலர் யாழ்ப்பாணசுந்தரம் - ஞானலெட்சுமி தம்பதியர். சென்னை உயர்நீதி மன்ற வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்த இவர், ஓய்வு பெற்ற

அரசு துணைச் செயலாளரும் ஆவார். இவருடைய தந்தையார் அமரர் யாழ்கீத சுந்தரம் பிள்ளை, திருவாதவூர் திருமறைநாத சுவாமி கோயிலுக்குப் பலரைக் கொண்டு திருப்பணிகள் செய்வித்த பழுத்த மனத்து அடியவர். சொன்மாலை புனைந்தேத்தும் ஒதுவா மூர்த்திகளாகவும் அக்கோயிலில் பணி செய்தவர். திருவாதவூரில் 1952ஆம் ஆண்டு முதல் இவர் குடும்பத்தினர் திருவாசக விழா நிகழ்த்தி வருவது போற்றுதலுக்குரியது. சமயபோதனா ரத்தினம் திரு. யாழ்.பாலசுந்தரம் காசியில் கேதாரீசுவரர் திருக்கோயிலில் சமயக் குரவர் நால்வர் திருவுருவங்களை நிறுவி ஆண்டுதோறும் பூஜை நிகழ்த்தி வருகிறார். மன்றத்தின் மூலமாகப் பல அருட்பணிகளுக்கு அன்போடு உதவி வரும் இயல்பினர். திருவாதவூர் மாணிக்கவாசகர் அவதரித்த இடத்தில் உள்ள திருக்கோயில் குடமுழுக்குப் பெருவிழாவில் தமது 75ஆவது நாண்மங்கல விழாவை முன்னிட்டு இந்நூலை உபகரிக்கின்றார்கள். நாளும் நினைந்து நல்லறம் புரியும் இத்தம்பதியர் நீடு வாழப் பிரார்த்தனை. பெற்றுப் படித்துப் பயன் உறுக.

அன்பன்,

நீ.சீ. சுந்தரராமன்,

(கூடல் சுந்தரன்)

செயலர்,

பன்னிரு திருமுறை மன்றம்.

மதுரை - 1

15.09.05

வரழ்த்துரை

தென்னாடுடைய சிவனே எந்நாட்டவர்க்கும் இறை என்பதை உறுதியாக உணர்த்தும் நூல் திருவாசகம். இதனை இயற்றியவர் ஞானானுபவப் பெருந்தகையான மாணிக்கவாசகப் பெருமான். திருவாதவூரில் இறைவனது திருக்கோலத்தைக் காண சிவானந்தப் பெருவெள்ளம் அவரது சிந்தனையில் நிறைந்தது. அதனை உலகிற்கு அளிக்க வேண்டும், உலக முழுதும் அன்பு வெள்ளம் பாய்ந்து அருட்பயிர் தழைத்து சிவானந்த போகம் பெருக வேண்டும் என்ற திருவுள்ளக் கிடக்கை இறையருளால் இவருக்கு உண்டாக திருவாசகம் எழுந்தது.

இத் தெய்வீக நூல் முதன்முதலில் அச்சில் வெளிவந்த காலத்தில் பல பெரியோர்கள் பாயிரங்கள் பாடியுள்ளனர். அவற்றையும் மணிவாசகப் பெருமான் துதிகளாக அருளாளர்கள் யாத்த செய்யுட்களையும் திரட்டி ஒரு நூலாகக் கோர்த்து மணிவாசகர் பிறந்த இடத்தில் அமைந்துள்ள திருக்கோயில் கும்பாபிடேக விழாவில் மதுரைப் பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தார் வெளியிடுகிறார்கள். அவர்கள் பணி சிறக்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

ஞானகுரு சாக்தபுரீ சிவலிங்கேஸ்வர சுவாமிகள்

திருப்பணிக் குழுத் தலைவர்,
காமாட்சிபுரி ஆதீனம்,
காமாட்சிபுரம்,
கோயம்புத்தூர் 16.

வாழ்த்துரை

நமது மெய்யன்பரும் உறவினருமான சைவ சித்தாந்தச் செம்மல் யாழ்.பாலசுந்தரம் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நம்மிடம் Rev. ஜி.யூ. போப் அவர்கள் திருவாசகத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொண்ட சூழ்நிலையையும் அதன் விளைவாக திருவாசகத்தின் மீது அளவிலா ஈடுபாடு கொண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்த செய்தியையும் கூறினார்.

“ஆ..ஹா” இப்படிப்பட்ட அரிய செய்தியை உலகறியச் செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும் வெளியிட்டோம். அதற்கிணங்க, “ஓர் உரையாடலின் விளைவு என்ற கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். அது வெளிவந்துள்ளது.

திருவாதவூரில் மணிவாசகர் வாழ்ந்த இல்லத்தில் திருவாதவூர் அன்பர்கள் எடுத்த மாணிக்கவாசகர் திருக்கோயிலுக்கு ஜீர்ணோத்தாரணத் திருப்பணிகள் கோவை காமாட்சிபுரி ஆதீனம் ஞானகுரு சாக்த ஸ்ரீ சிவ லிங்கேஸ்வர சுவாமிகளைத் தலைவராகக் கொண்டு முடித்து 15.09.05ல் திருக்குட நன்னீராட்டு விழா நடைபெறும்போது மகா கும்பாபிஷேக விழா நினைவாக “மாணிக்க வாசகர் வரலாறும் துதிகளும்” என்ற நூலை மதுரைப் பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தார், யாழ். பாலசுந்தரம் - பால.ஞானலட்சுமி பொருளுதவி கொண்டு வெளியிடுகிறார்கள்.

மதுரைப் பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தார்க்கும் பொருளுதவிய புண்ணியர் யாழ். பாலசுந்தரம் தம்பதியர்க்கும் நமது நல்லாசிகள்.

இத்திரட்டு எல்லோருக்கும் பயன்படவும் இதுபோன்ற சிவப்பணிகள் சிறக்கவும் வாழ்த்துகிறோம்.

ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய ஞானம் மீரகாச தேசிக சுவாமிகள்

சுழாவூர்.

26.08.05

மாணிக்கவாசகர்

[வரலாறும் துதிகளும்]

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழ்ந்தனை நீக்கி.
யல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - யெல்லை
மருவாநெறியளிக்கும் வாதவூரெங்கோன்
றிருவாசக மென்னுந் தேன்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பில் அனைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழி திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாள் போற்றி போற்றி.

— சைவ எல்லப்ப நாவலர்.

திருவாதவூரடிகள் சரிதையே சிவசரிதை
திருவாதவூரடிகள் ஞானமே சிவஞானம்
திருவாதவூரடிகள் திருவாக்கே சிவவாக்கு
திருவாதவூரடிகள் சிவமிஃதென் சிந்திதமே.

செய்யதிரு வாதவூர் வந்தருளி
அமைச்சரெனச் சிறந்து நீடு
வையமிசை வழிநிதி கொண்டானை
குருந்தடியில் வணங்கி ஞாலம்
உய்யவருட் பணியாற்றி நரிபரியாச்
செய்துநதி உடைப்பில் எங்கள்
ஐயன்முடிமிசையு வந்து மண்கமக்க
அன்பின் உருவாயினாரே.

Koviloor Andavar Digital Library

எங்கு மாகிய அழகன் மேனிபிரம்

படிதாங்க ஏங்கிப் புத்தர்

மங்கவாருள்செய்து மூகை பேசிட

வழங்கி மணிமன்றாடும்

எங்கள் நாயகன் கரத்தால்

ஏடுமெழுத்தாணியுங் கொண்டெழுதப்பாடி

அங்ஙன் மேவிய சோதிதன்னில்

இரண்டறக் கூடி அமர்ந்திட்டாரே.

— புராணசாரம்

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

காலம்	:	கி.பி. 250 - 282
மற்றோர் வகை	:	கி.பி. 775 - 807
பிறந்த நாடு	:	பாண்டிநாடு
பிறந்த ஊர்	:	திருவாதவூர். இத்தலம் மதுரைக்கு வடகிழக்கே 30 கி.மீ.யில் அமைந்துள்ளது.
தந்தையார் பெயர்	:	சம்புபாதாசிருதர்
தாயார் பெயர்	:	சிவஞானவதியார்
மரபு	:	ஆதிசைவர், அமாத்திய பிராமணர்.
பெயர்கள்	:	பிள்ளைத்திருநாமம் திருவாதவூரர். ஆளுடைய அடிகள், திருவாதவூரடிகள், தென்னவன் பிரமராயன், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், கோவை வேந்தர்.
நூலின் பெயர்கள்	:	திருவாசகம், மணிவாசகம், மதுர வாசகம், வாசக மாலை, தமிழ் வேதம், வாசகத்

தேன், அம்பலத் தானெழுது மறை, எட்டாந் திருமுறை.

பாடிய பதிகங்கள் : 51; பாடல்கள் 658.

பாடல் வகை : திருவாசகம் - பதிகங்கள் பண்களில் கூறப்படவில்லை. எனினும் மோகன இராகத்தில் பாடி வருவது மரபு. யாப்புவகையில் கூறப்பட்டுள்ள கலிவெண்பா, நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா, இணைக் குறளாசிரியப்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, எண்சீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், கலிநிலைத்துறை, வெண்டளையான் வந்த இயற்றவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா, ஒப்புமை பற்றி வந்த ஆறடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, கலித்தாழிசை, ஆசிரிய விருத்தம், நேரிசை வெண்பா, கலவைப் பாட்டு, கொச்சகக் கலிப்பா முதலியன.

திருக்கோவையார் : 'பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக' என இறைவன் ஆணைப்படி பாடியது 400 துறைகளில் 400 பாடல்கள். கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்தது. பண்களாகத்தில் (பைரவி இராகம்) பாடுதல் மரபு.

திருவாசகத்தில் கூறப்பட்ட

நாயன்மார்கள் : கண்ணப்பர், சண்டேசுவரர்.

நால்வகை நெறியில்

இவரது நெறி : ஞானம்.

திருவாசகத்தில் வரும்

தேவாரப் பாடல் பெற்ற

தலங்கள் :

அண்ணாமலை, அவிநாசி, ஆரூர், ஆலவாய் (மதுரை) ஆவடுதுறை, ஆனைக்கா, இடைமருது, ஈங்கோய் மலை, ஐயாறு, கச்சி ஏகம்பம், கடம்பூர், கயிலாயம், கழுக்குன்றம், காழி, குற்றாலம், கோயில் (சிதம்பரம்), சிராப்பள்ளி, சிவபுரம், துருத்தி (குத்தாலம்), பராய்த்துறை, பழனம், பணையூர், புறம் பாய், பூவணம், வாஞ்சியம், வெண்காடு.

பிற தலங்கள் :

அரிகேசரி, இடலை, உத்தரகோச மங்கை, ஓரியூர், கல்லாடம், கவைத்தலை, குவைப்பதி, கோகழி, சந்திர தீபம், சாந்தம் புத்தூர், தேவூர், பாண்டூர், பாலை, புலியூர், பூவலம், மயேந்திரம், வேலம்புத்தூர்.

திருக்கோவையாரில் வரும்

தலங்கள் :

கூடல் ஆலவாய், பெருந்துறை, ஈங்கோய் மலை, திருப்பணையூர், பொதியின் மலை, மூவலூர், இடை மருது, திருவேகம்பம், திருவாஞ்சியம், திருப்பூவணம், திருச்சுழியல், சீர்காழி.

மணிவாசகரும் தலங்களும்

திருவாதவூர் :

அவதரித்தது; (தேவாரப் பாடல் பெற்ற வைப்புத் தலம்.)

ஆலவாய் : மதுரை - அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் அமைச்சராகப் பணி செய்தது. அரசனால் தென்னவன் பிரமராயன் எனப் பட்டம் பெற்றது. பாண்டியன் தந்த பணத்தைப் பெருந்துறையில் திருப்பணி செய்தது. நரிகளைக் குதிரையாக வரும்படி இறைவன் செய்தது. பின்பு பரிகளை நரியாகும்படி செய்யப் பெற்றது. வையை வெள்ளத்தை அடைக்க இறைவன் கூலியாளாய் வந்து பிட்டுக்கு மண் சுமந்த போது அடிபட்டது.

திருப்பெருந்துறை : ஆவுடையார் கோயில் - குதிரை வாங்கச் சென்றவர் அங்கு குருந்த மரத்தடியில் எழுந்தருளிய இறைவனிடம் பொருளை வைத்துச் சரண் அடைந்து முத்தி பஞ்சாட்சர உபதேசம் பெற்றது. திருவடி சூட்டப்பட்டது. பின் அங்கு திருப்பணி செய்தது. மாணிக்கவாசகர் என்ற நாமம் இறைவனால் சூட்டப்பட்டது.

திருவுத்தரகோசமங்கை: நீத்தல் விண்ணப்பம், குயிற்பத்து அருளியது.

திருவிடைமருதூர் : திருவேசறவு அருளினார். எம்பெருமான் திருவருளை ஆனந்தத் தேனாக அருந்தினார்.

திருவாஞ்சியம் : திருப்புலம்பல் பாடினார்.

சீர்காழி : பிடித்த பத்து பாடினார்

திருமுதுகுன்றம் : தரிசித்தது

திருவெண்ணெய்நல்லூர்: தரிசித்தது

திருக்காஞ்சி : திருவுந்தியார் பாடினார்

திருக்கழுக்குன்றம் : கண்டபத்து பாடினார். இங்கு பெருந்துறையில் கண்ட காட்சியைக் காட்டியதாகப் பாடினார்.

திருஅண்ணாமலை : திருவெம்பாவை அருளிச் செய்தது. (இது தில்லையிலும் திருப்பெருந்துறையிலும் அருளிச் செய்ததாகக் கூறுவதுமுண்டு.)

சிதம்பரம் : புத்தர்களைத் தருக்கத்தில் வென்றது. ஊமைகளாக்கிப் பின் ஊமையாயிருந்த ஒரு பெண்ணை ஊமை தீர்த்து புத்தர்கள் வினாவிய வினாக்களுக்கு விடை சொல்லும்படி செய்தது. (திருச்சாழல் பதிகம்) தம்முடைய திருவாசகத்தையும் திருக்கோவையாரையும் சிவபெருமானே எழுந்தருளி வந்து எழுதும்படி பெற்றுக் கொண்டது. எல்லாரும் காணக் கனக சபையினுள்ளே புகுந்து சிவத்தோடு கலந்தது.

மணிவாசகர் பற்றிய நூல்கள்

திருவிளையாடற்புராணம், நம்பிகள் திருவிளையாடல், திருப்பெருந்துறைப் புராணம், கடவுண்மாமுநிவர் இயற்றிய வாதவூரடிகள் புராணம், உத்தரகோச மங்கைப் புராணம் முதலியன.

வேதாகம சித்தாந்த சைவ சமயாசாரிய பீடமாய்
விளங்காநின்ற திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான்
தாண்டவராய சுவாமிகள்
இயற்றிய நேரிசையாசிரியப்பா

நிலமகண் முகத்தி னிலவறு மியாணர்த்
திலகமென் றுரைக்குந் தென்னா டதனிற்
சீர்மலி புகலிச் சிவபிரா னருளா
லோர்மலி சிவையி னிணைமுலைப் பாலெனும்
பரஞா னந்தனைப் பாரிவொடும் பருகி
யுரவநீர் ஞால முஞற்றிய தவத்தாற்
றோடெழு வாயிற் றோன்றுபு துலங்கும்
பீடுசால் பதிகப் பெயர்பெற ஷமிழ்ந்த
ஞானசம் பந்த நற்றமிழ்ப் பெருமா
னீனசம் பந்த விருட்சமண் பொருட்டா
லருடிருப் பாசுர வருந்தமிழ் மறையினைத்
தெருள்படப் பயின்று தெய்வவை திகமுஞ்
சைவமு முலகிற் றழைந்திட நிறுத்த
வையைவார் நதிசூழ் வாத லுரின்
மறையவர் குலத்திலா மாத்தியர் மரபி
லிறையவ. னருளென வெழில்பெறத் தோன்றி
வளர்தரத் தாதையார் வாத லுரனென்
றுளமகிழ் சிறப்பா னுதவுமொண் பெயருறிஇ
வேதமாகமம் வேறுமற் றுள்ள
வோதருாற் பகுதியு முளங்கொளக் கற்று
வாழுநாட் கூடன் மன்னரி மருத்தனப்
பூழியன் விளித்துப் புகன்முத லமைச்சுந்
தென்னவன் பிரம ராயனென் சிறப்பு

மன்னபி தானமும் வழங்குறப் பெற்றவ்
 வண்ணலுக் கென்று மணிமணிக் கவசமுங்
 கண்ணுமென் றுரைப்பக் காரியம் புரிந்து
 வதியநா ணாடுறும் வளர்சிவ புண்ணியப்
 பொதியினாற் றூய்மை புந்தியிற் பொருந்த
 நிலைநிலை யாமையி னிலைமையை யளவிட்
 டலைவறும் பிறவியி னருந்துயர்க் கஞ்சி
 வீடு பேற்றின் மிகவிருப் பினராய்க்
 கூடுமெய் யடியார் குழாத் தொடுங் குலாவிச்
 சிந்தையைச் சிவபிரான் றிருவடிக் கமைத்துத்
 தந்தொழி லுங்கொடு சாரவோர் ஞான்று
 குணதிசைக் கலித்துறை குதிரைகள் குறுகலை
 மணம்விரி தண்டார் மன்னவன் றெரிந்தெம்
 பொன்னறை திறந்து பொருள்பல கவர்ந்துபோய்க்
 கொன்பரி வாங்கிக் கொணர்கெனக் கூறி
 விடைதரப் பொருளொடும் விமலனை வணங்கி
 நடைகொடு வருமிவர் நடைமுத லனைத்தும்
 பரசிவன் றிருவுளம் பற்றியோர் பனவக்
 குரவணாய்ப் பெருந்துறைக் குருந்தடி நீழலிற்
 போற்றிமா ணவர்குழாம் புடையுற நாப்பண்
 வீற்றிருந் தருளவவ் வியனக ரண்மி
 யாலயம் புகுந்தன் பால்வலம் வருவார்
 கோலமார் குருந்துறை குருமணி தன்னைக்
 கண்டுள முருகிக் கண்ணீர் பெருகித்
 தெண்டனிட் டெழுந்து சிவதே சிகனே
 யடிய னேனையு மாண்டருள் செய்கென
 முடிமிசை யஞ்சலி முகிழ்த்துநின் றிரப்ப
 வேதியர் மலபரி பாக விளைவினை
 யாதிதே சிகனறிந் தியாக்கையா ருயிர்பொருண்

மூன்றையும் புனலொடு முளரியங் கரத்தா
 லேன்றருட் கண்ணா லிருண்மல மகற்றிச்
 சென்னிமேற் செங்கரஞ் சேர்த்தியைந் தெழுத்தான்
 மன்னிய பாச வலிகெடுத் தின்பப்
 பூரண வடிவம் புரிந்தவப் போதுபே
 ராரண மறியா வருட்டே சிகனை
 மாணிக்க நிகர்க்கு மதுரவா சகத்தாற்
 பேணிப் பரவப் பிரானனி மகிழ்ந்தவ்
 வாசில்கா ரணத்தா லமலமா ணிக்க
 வாசக னெனப்பெயர் வழங்கினன் மறைதலும்
 வியந்துபின் றெளிந்தவ் விரிபொரு ளனைத்து
 நயந்தர னாலய நற்பணி தனக்கு
 மணிவிழா விற்குமாச் சனைக்குமங் கணன்கண்
 மணிகொண்மெய் யடியார் மாண்பு சனைக்கு
 மமைத்தரு டந்த வாரிய னடிக
 டமைப்பணிந் தங்ஙனஞ் சார்ந்தன ரிருப்ப
 வழுதியீ தறிந்து வரவழைத் தெம்பொருண்
 முழுதுய் யலதுமா முறையினிற் கொணர்தியென்
 றண்டரு மஞ்ச வல்லல்செய் மல்லராற்
 றண்டனை செயவது சகிக்கில னாகிக்
 கூடலங் கோனரி குதிரையாக் கியதிரு
 வாடலா திகளா லரசனைத் தெருட்டத்
 தெருண்டவவ் வரசனிச் சிவனடி யாரை
 மருண்டபுன் மதியான் வருத்தின னெனவவ்
 வன்பரை யடைவற் றடிகளிற் பணிந்தே
 யென்பிழை பொறுத்தருள் விரென் றிரப்ப
 வகமகிழ்ந் தன்பரவ் வரசனுக் கலகில
 முகமனன் குரைத்து முளைமதி முடியோன்
 சன்னிதி சார்ந்து தாழ்ந்துபின் புறம்போந்

தென்னிதி யேயென வெய்துபாண் டியனை
 நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கிய
 வற்களத் தைய ரமர்பெருந் துறையை
 யடைந்து முன்போல் வாரியற் காணவுள்
 ளுடைந் துறைந் துருகி யுலப்பில்பே ரன்பாற்
 பற்பல விதமாப் பாமா லைகள்புனைந்
 தற்புதன் சேவடிக் கணிந்தவ ணிருப்பத்
 தில்லையில் வருகெனச் சிவபர னருளலு
 மொல்லையி னிறைஞ்சி யதனிணிங் கியாறு
 செல்வழிச் சிற்சில சிவநகர் துதித்துப்
 பல்வளம் படைத்த பரமா காய
 புண்டரிக புரந்தனிற் பொருந்தி
 யண்டர்தம் பெருமா னருணடங் கும்பிட்
 டாரா வன்பி னருட்டுதி யியற்றிச்
 சீரார் சிவயோ கினிற்சிறந் திருப்ப
 மணிமதிற் கூடலில் வளர்தமிழ்ச் சங்கத்
 தணிமுதற் புலவணா யமர்தரும் போது
 கூறரு மின்பொருட் கூறிறந் திடுதலின்
 மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை
 யிறையனா ரகப்பொரு ளெனப்படும் பனுவலை
 முறைமையின் மொழிந்த முதிர்திரு வாக்கா
 லைந்திணைக் கோவை யலங்கரித் துரையெனச்
 சந்தரத் தாண்டவத் தோன்றலார் பணிப்பக்
 கருணையை யுன்னிக் கணக்கில்பே ரின்பப்
 பொருணயந் தழுவிப் புனிதநல் வாக்காற்
 றிருக்கோவை யுள்ளிடுந் தேவரும் பரவத்
 திருக்கோவை யாரினைச் செப்பின ரஃதை
 யிருக்கினுஞ் சிறந்ததா வேற்றெம் பெருமான்
 றிருக்கரங் கொண்டு தீட்டிய தன்றியு

மழகிய திருச்சிற நம்பல முடையா
 னெழுதிய தென்னெந் டெழுத்துமிட் டருளின
 னாதலா லிந்நூ லுரும்பொருட் பயனை
 யோதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடியுமோ
 காமச் சுவையினைக் கட்டுரைத் திடுதலாற்
 காமுகர் காமநூ லெனக்களித் துரைப்பவு
 மிலக்கியக் கடனின் றேறுதற் கீதோ
 ரிலக்கிய நூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு
 மிலக்கண விதியெலா மெளிதினிற் பயில
 விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பவு
 மன்பினைப் பெருக்கி யர்னடி யளித்தலா
 லன்பநூ லெனமெய் யன்பின ரறையவும்
 வேதமெய்ப் பொருளினை விளங்கவோ துதலால்
 வேதமே யெனவே தியர்வியந் துரைப்பவுஞ்
 சைவசித் தாந்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்
 சைவா கமமெனச் சைவர்கள் சாற்றவும்
 பலபட விங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து
 சொலநனி விளங்கித் தோன்று மிந்நூலிற்
 குச்சிமேற் புலவர்கொ ளுயர்நூற் குரைகள்செய்
 நச்சினார்க் கினியார் நயந்துரை செயவெணி
 மற்றைய பொருளெலா மனக்குமெட் டாமையைத்
 தெற்றென வுணர்ந்து சீர்சா லகப்பொரு
 ணூலினா னுதலிய நுண்பொருட் கிணங்க
 வாலிதிற் றோர்ந்து வகுத்தபே ருரையினை
 யெளிதினிற் கற்றிவ் விருநிலத் தோருளங்
 களிபெறும் பயனைக் கருத்திடை யுன்னிக்
 கரலிகி தங்களிற் காண்டுகள் களைந்தே
 யுரமொடு மச்சிட் டுதவுக வென்னா
 நதியணி சடிவ நம்பனோர் முனியுறை

பொதியமென் றுரைக்கும் பொருவினமா மலையின்
 னானுயர் கொடியின் னருளிணாற் போதலின்
 வானுளோர் களும்புகழ் வையையா ராற்றின
 னம்பினோர்க் கெல்லா நலங்களுங் கொடுத்துயர்
 செம்புகழ் படைத்த செம்பிநன் னாட்டினன்
 விதுவையூர் மாடமு மேடையும் விளங்கும்
 பொதுவையுங் கொண்டொளிர் புதுவையா நகரான்
 கற்றவர் புனைபா மாலையி னொடுகவி
 னுற்றதன் டளவ வொண்பூ மாலையான்
 பண்பரி யிப்பரி யாகவுட் பதியவும்
 விண்பரிந் திசைப்பவும் விளங்கும்வெண் பரியான்
 நிகைக்களிற் றினமுஞ் சென்றெதிர் மலைந்திடிற்
 நிகைக்குமா நிகல்புரி சேமவெங் களிற்றினன்
 மாண்படு மாற்றல ரன்றிமற் றையருங்
 காண்பரே லச்சுறுங் காவியங் கொடியினன்
 வம்மினென் றெவரையும் வரச்செயுங் கொடைமுதன்
 மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரசினன்
 பொங்கொளிக் கதிரோன் போந்துலாம் புவியிட
 மெங்கணு நடாத்து மிசைச்செங் கோலின
 னொழுக்கமும் வாய்மையு முயர்குடிப் பிறப்பு
 மழுக்கிலா வன்பு மடக்கமு மருளுங்
 கல்வியுங் கொடையுங் கணக்கில்பே ராற்றலுஞ்
 செல்வமு மியல்பாச் சிவனுறச் சிறந்தோ
 னருந்தமி ழளக்கரை யறிவெனு மம்பியாற்
 றிருந்துறக் கடத்தலாற் சீர்பெறத் திகழ்வோன்
 சாந்த சமுத்திரந் தருமமா ணிக்கம்
 வாய்ந்தபொற் பேழை வரகுண மேரு
 சீரிய புலவர் திறந்தொரிந் தொண்பொருண்
 மாரியும் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன்

மேவுமெய் யறிவான் மேம்பா டுற்று
 யாவருள் ளத்து மரசவீற் றிருப்போ
 னிராசாங் கத்தினை யீரோப் பியரும்
 பராவுறச் செலுத்தும் பண்புகொள் பார்த்திவன்
 சேது பதிகடஞ் செங்கோற் சீர்மை
 நீதியோ டென்று நிலவுறச் செய்வோன்
 பூக்கொளே ரம்பணாய்ப் பொருந்தலிற் புனியோர்
 மாக்கொண்மன் னிபழக வானெவ னெனவுந்
 தெய்வப் பிடியொடு சேர்தலிற் றேவர்கட்
 குய்வைத் தருவே லுத்தம னெனவு
 மின்னார் பயோதர மேவலில் விண்மிளிர்
 பொன்னா டளிக்கும் புரந்தர னெனவு
 மம்புய மேவி யமர்தலி னுலகெலா
 மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ னெனவு
 மீகை யுடையனா யிருத்தலிற் றிருவொடு
 மோகையுற் றுறைதரு முபேந்திர னெனவும்
 புலவர்கள் கவிகளாற் புனைந்தேத் தெடுப்ப
 நலமலி வாழ்வினா னண்ணு நரேந்திரன்
 பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங்
 கரிமுரல் செந்தா மரையலர்ந் தொளிரும்
 பூம்புனற் பொய்கையும் புதுமணம் பரப்புந்
 தேம்பழச் சோலையுஞ் செறிந்துகூழ்ந் திலங்கிப்
 புகழ்தரு மிராம நாதபூம் புரத்திற்
 றிகழ்தரு சேது பதியெனு மிராணி
 பாச்சீர் பெற்றுயர் பருவத வர்த்தனி
 நாச்சியார்க் கினிய நற்சகோ தரியு
 மவஞா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவுகொள்
 சிவஞா னப்பெயர்த் தேவரும் புரிந்த
 நற்றவப் பேற்றா னரலைகூழ்ஞாலத்

துற்றொளிர் கின்ற வயர்குணத் துரவோ
 னோரிடந் தனக்கோ வுரியமா னேசரிப்
 பாரிடந் தனக்கெலாம் பகருமா னேசரென்
 றெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமு மெய்திச்
 செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுஞ் சீமான்
 பொன்னுசா மிப் பெயர்ப் புரவலன் மகிழ்ந்து
 நன்னய மோடு நவின்றன னாக
 மூலமு முரையு முறைமுறை நோக்கி
 யேலவே திருத்தி யெழுதா வெழுத்திற்
 பதிப்பித் தளித்தனன் பரசிவ தலங்களுட்
 கதிர்ப்பொடு மிரண்டுதன் கண்ணுறக் காட்டு
 மீழ்நாட் டைச் சேர்ந் திலங்குபல் வளங்களுந்
 தாழ்விலா துற்றுத் தயங்கும் யாழ்ப் பாண
 நகர்தனி னல்லுர் நாமமார் புரத்திற்
 பகர்தரு சைவ பரம்பரைக் குலத்திற்
 றோன்றிய கந்தவே டொல்லையிற் செய்த
 வேன்றநற் றவத்தா லெழில்பெற வுதித்தோ
 னியற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி
 நயத்தக வுணர்ந்த நற்றமிழ்க் குரிசி
 றிருக்குற ளுரைமுதற் சிறந்தநூ லுரையெலாஞ்
 சுருக்கமின் றறிந்த துகளில்பே ரறிவினோன்
 கதிதரு சைவா கமங்களிற் கழறும்
 பதிமுதன் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாஞ்
 சங்கையொன் றின்றித் தவவிசே டத்தா
 லங்கையி னெல்லிபோ லளவிட் டறிந்தோ
 னரனடி யருச்சனை யன்றியற் றொன்றுந்
 திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா தெனவச்
 சம்புவின் பூசனை தன்னைநா டோறு
 நம்பிமெய் யன்பா னடாத்திடு நல்லோ

னயிட்டிகப் பிரம சாரிநன் னிலையிற்
 றியக்கற நிற்குஞ் சீர்மைபெற் றுடையோன்
 சங்கர னடியவர் தமைச்சரண் பணிந்தே
 யிங்கியான் செய்பணி யென்னென வியற்றுவோன்
 சிவபிரான் மகிமையைச் சீவர்க டமக்குப்
 பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கியத்தோன்
 கிரியையான் ஞானங் கிடைக்கும தன்றி
 யுரியமெய்ம் முத்திக் குபாயமன் றென்றுஞ்
 சார்கே வலமுதற் சாற்றுமு விடத்து
 மாருயிர் சிவனுக் கடிமையே யென்றும்
 புகலசிவா கமவாக் கியப்பொரு டன்னை
 யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தினோன்
 கல்வியிற் காலங் கழித்தலிங் கிவன்கணென்
 நல்வில குளத்தவ ரறைதர வமைந்தே
 யாறு முகனெனி வவனி
 கூறு மியற்பெயர் கொண்டநா வலனே.

திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை
 ஐயற்றிய நேரிசையாசிரியப்பா

திருவளர் மார்பத் துருவளர் கோவுந்
 தாமரை வாழ்க்கைக் காமரு தேவு
 நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா
 னுமையொருபாகத் தமைதர நாளும்
 பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலாதவ
 னொருவா வைந்தொழின் மருவா நின்றுந்
 தொழிலொன் றில்லா வெழிலொன் றொருவன்
 மண்ணுரு வாதி யெண்ணுரு வெட்டு
 மேவுரு வத்து வாவுரு வாறுஞ்

சாலவைந் தொழிற்கு மூல மாகிய
வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவிய
முருவொன் றில்லான் கருவொன் றில்லான்
றானிடு மலரைக் கானிடு மலரென்
றுன்னா னுருவுற முன்னா முதல்வன்
முத்தி விரும்புநர் பத்திமை யென்னும்
பொருணயந் தமருங் கருணையெம் பெருமான்
செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று
கனிபல பழுத்து முனிவறப் பிலிற்று
நறவுவட் டெடுத்துச் சுறவுழக் ககழி
யோருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி
யுயிர்மல மகற்றுஞ் செயிரகல் குரவர்
தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந்
தேமாம் பொழிலும் வாமாஞ் செறுவும்
பொற்ப வுடுத்த கற்பமெண்ணிலதெரி
குருந்துறை தெய்வப் பெருந்துறை மேவித்
திருவுரு வென்னுங் குருவுருக் காட்டி
யருடர நன்று மருடப நின்று
துரியங் கடந்து பிரியம் படர்ந்த
பேரா னந்த மாரா நின்ற
வேதவூ ரெனவு நாதவூ ரெனவும்
போத ஓரெனவு மோதவூர் சீர்த்தி
வாதவூ ரடிகள் வாய்மலர்ந் தருளிய
திருக்கோவை யாரெனுந் தெய்வமா மறையைப்
பழமறை தெரிந்த பாரத்து வாச
நச்சினார்க் கினியர் நவின்றபே ருரையொடு
கரலிகி தங்களிற் காண்பிழை மாற்றிச்
சிரலிகி தம்போற் றிருந்துற வாற்றி
யச்சிற் பதிப்பித் தமைதரத் தருகென்

நிச்சகம் புகழு மிராசு ளாமணி
 நலந்தரு மிராம நாத புரத்தில்
 வலந்தரு செங்கோன் மாண்பி னடாத்தி
 யரசவீற் றிருக்கு மண்ணனற் குணமே
 விரசுமா மேரு விரைநறுங் கமல
 மாதுபதி யென்று வானவர் துணிபற்
 றோதுபதி பற்ப லுயிர்க்குநல் லருட்கடல்
 கோதுபதி யாத குலசிந் தாமணி
 சேதுபதி ராணி திரைக்கடல் வரைப்பிற்
 றுன்னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா யேயாய்
 மன்னுசீர்ப் பருப்பத வர்த்தனி நாச்சியார்
 தமக்கினி தாய சகோதரி யாரு
 நமக்கினி தாஞ்சிவ ஞானத் தேவரு
 மியற்றருந் தவத்தா லிருநில மகிழவு
 மயற்றலை புகுத்தா வண்டமிழ் தழையவந்
 திகழ்தரு பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும்
 புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழங்கவு
 மறக்கடை யாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்
 பிறக்கடை ஞானப் பெருவிளை வோங்கவுங்
 கலிதரு நரகக் கடுங்கத வடைக்கவும்
 பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு
 முணருந் திறத்தர்க் கொளியா மொருவன்
 புணருந் திருவருள் போலவ தரித்தோ
 னற்புறத் தமிழோ டளாய்நறுஞ் சாந்தம்
 பொற்புறக் கமழும் பொதியமால் வரையா
 னணிபல கொழிக்கு மருந்தமிழ்ச் சுவைதொீஇ
 மணிபல கொழிக்கும் வையைமா நதியான்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் பலவுஞ்
 செந்நெலும் பொலியுஞ் செம்பிநன் னாட்டான்

நன்னெயி லெனமேற் றலங்கொண் டுவக்கப்
 பொன்னெயி லோங்கும் புதுவையா நகரா
 னினியெனல் பொய்மை யிதுவே மால்கொ
 டனியுரு வென்று சாற்றுவாம் பரியா
 னுற்றுள வொருகோட் டொன்றனை வணங்கி
 மற்றுள வெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்
 கண்டுநிகர் மொழியார் கண்ணொடு காமர்
 வண்டுபடிந் துழக்கும் வாகைமா லிகையான்
 றண்டார் புனைந்து தடஞ்சிலை குனிக்கு
 மண்டார் நடுங்க வதிர்தரு முரசான்
 மயலுங் கொடியா வருந்தவே ஞாயர்த்த
 கயலுக் கொடியாக் காவிக் கொடியான்
 றாய்ப்புகு மான்றேர்த் தரணியொண் செங்கதிர்
 போய்ப் புகு மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாணையான்
 மேவிக் குடையான் விறல்கொடு தொடுக்குங்
 காவிக் குடையான் காவிக் குடையான்
 சேரார் மணிமுடி தேய்க்குந் தாளான்
 காரா ரிருநிதி காம தேனு
 கற்பகத் தையும்புறங் காணுங் கையான்
 பொற்பக மலர்ந்து பொலிதிரு மார்பா
 னொன்றல மேருவென் றுரைசெய்திண் டோளான்
 மன்றமறு வில்லா மதியெனு முகத்தா
 னருண்மடை திறந்தா லனையசெங் கண்ணான்
 பொருணயந் தெரிந்து புகக் கொளுஞ் செவியான்
 கனவினுங் கடுஞ்சொற் கரைதலில் வாயா
 னனவினுங் கனவினு நள்ளார் நடுங்க
 வியைதரும் படிசிறி தெழுங்குறு மூரலான்
 றயைகுடி யிருந்து தழைக்கு மனத்தான்
 வெள்ளிய நீறு விளங்குதிரு நுதலான்

வள்ளிய வதற்கலால் வணங்க முடியுன்
 பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற் றானன்
 னையனுடை யான்க ணண்ணிய செல்வமென்
 றான்றோ ருரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த்
 தோன்றா நின்ற சுந்தரக் குரிசி
 னாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
 பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
 வறிது பெயர்குந ரல்லாநின் மாட்டென்
 றறிதர முன்னா ளான்றோ ருரைத்த
 திவன்செய னோக்கி யெதிரது போற்றி
 யுன்றே யென்றுபே ரறிஞ ருரைப்ப
 நன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள
 லிலனென்னு மெவ்வ மெனுந்திருக் குறட்குப்
 பலர்பல விதமாப் பகர்ந்தபே ருரையு
 ளிரப்பவ ளிரக்கப் படுவோ னாகச்
 சுரக்குங் கொடையே சொல்லின் முதற்றா
 லக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததியல் பேயென்
 றெக்கொடை வல்லரு மியம்பப் பொலிவோ
 னருந்தமி ழாகர வாரிய முழுதும்
 பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தோ
 னிகழே யாரெடுத் தியம்புவ வெலாந்தன்
 புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி
 யரியமா நேச ரதிகா ரத்தைத்
 தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன்
 மன்னு சாமிநன் மாதவச் சாமி
 பொன்னு சாமிவேள் புகன்றன னாக
 வண்டமிழ்ச் செய்யுணா னூறும்வா யுரையுட
 னொண்பது மாதன னொருதலை கொண்டா
 னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ

வழுத்தே யச்சில் வயக்கி முடித்தனன்

மன்னுகோ ணாசல மாகே தீச்சர

மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணாகப்

பெற்றவீ ழுத்திற் பிறங்கும்யாழ்ப் பாணத்

துற்றபல் வளனுக் குறையிட னாகிச்

சொல்லூர் கழனி சூழ்தரக் கொண்டு

செல்லூர் பொழிலாற் சேணுல களந்து

வில்லூர் மாட மிகக்கொடு பொலியு

நல்லூர் வாழ்க்கை நயந்தரு ளறிஞன்

கந்தவே டவத்திற் கருதரன் பான்முன்

வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ

னீற்றொடு கண்மணி நிறையப் பூண்பார்ப்

போற்றொடு பொலியும் புண்ணியபுருட

னவநெறி யாய வனைத்துங் களைந்து

சிவநெறி வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த

னெழுத்துமுத லாக வியம்பிலக் கணமும்

வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன்

சமயம் விசேடந் தகுநிரு வாணமென்

றமையுமுத் தீக்கையு மடைவறப் பெற்றோன்

கமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா

கமங்களின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான்

யுத்தியி னமைத்துணர்ந் தோங்கனு பூதி

சித்தியுற் றமைந்த சிவசிந் தாமணி

கற்றுணர் புலவருட் களிக்கு

முற்றுண ராறு முகநாவலனே.

திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரப் பிள்ளை
மாணாக்கரும் சிதம்பரச் செட்டியார் குமாரருமாகிய
தியாகராஜச் செட்டியார் இயற்றிய நேரிசையாசிரியப்பா

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யுலாவந்
தேமலி கருங்குழற் சிறுகுற மடவார்
மீமிசைத் தொடுத்த விழைநற விறாலை
யிருள்குடித் தெழுந்து மருவதங் காதலர்
வரவு தகைந்த மாமதி யெனநினைந்
தங்கைக் கவணுறு மவிர்கதிர் மணியாற்
றாக்குறச் சிதையா மீக்கினர் புலமையோர்
நனிவருத் துநர்க்கு நன்கு புரிந்தாங்
கிழுமென வொழுக்குஞ் செழுமது வொழுக்கந்
தம்முள மகலாத் தலைவர்தோ டழுவு
மாவலொடு புரியுங் காவலை யோவ
விளைவுறீ யியற்றிய வுளைவுறு பகையெனாப்
பளிக்கறை வகுத்த வொளிக்கறைக் குழிப்பெய்
தடுகரி மருப்பி னதிர்வுற வவைத்த
பைந்தினை யிடியிற் பாய்தரத் திரட்டிக்
கடவுள ரமுதமுங் கைப்பவார்ந் துவக்கும்
பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி திருக்குந்
தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர
னன்புளம் பெருக வின்புட னளித்த
செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிலிபோல் வளர்க்கு
மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள்
விண்ணர சளிக்கும் பண்ணவர் பெருமான்
றன்பகை மறையிடந் தந்தபகை நினைந்தென
வளறெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி
யுவர்கழித் தினிய வுதக மாக்கிப்

பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப் பெய்கென்
 றணையா றொழுகு மாணம ரெழிலியை
 யேவுபே ருதவியை யினிதுளத் துன்னா
 வெதிர்செயுங் கைம்மா றேய்ப்ப வான்புகுந்
 தன்னவ னமர்தரு மணிவசந் தத்தின்
 முன்னர் மேவி முகநனி மலர்ந்து
 தலைவளைந் தின்கனி தளர்க்கை தாங்குபு
 நின்றுற விளங்குந் தன்றலர் பொதுளிய
 தண்பொழி லுடுத்த வண்புனன் மருத
 வளம்பொலிந் தொளிந்திரு வாதவூறிற்
 காமாரி யன்றிக் கனவினுங் கருதா
 வாமாத் தியரெனு மருமறைக் குலஞ்செய்
 தொல்லைமா தவப்பயன் றோன்றிய தென்ன
 வேத மாகம மிளிந்தலை யெடுப்பப்
 பாதகப் பிடகம் படுகுழி வீழ்
 மெய்யறு சைவம் விளங்கிநனி செழிப்பப்
 பொய்யறு பெளத்தம் போய்மாய்ந் தொளிப்ப
 வன்னுபே ரன்பா முருக்கொடு தோன்றிய
 மன்றுபே ரருட்டிரு வாதவூ ரடிகள்
 கதிர்மணி மாடங் கஞலொளி காலு
 மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன்
 முதலமைச் சரிமை யுதவுறப் பெற்று
 வதிதரு நாளில் வாசிகொள் வானச்
 செழிய னேவச் சென்றிடு காலைக்
 கரும்பவ சாகரங் கடந்தினி தேறும்
 பெருந்துறை யெனுந்திருப் பெருந்துறை யதனில்
 வண்டுண் மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிற்
 றழைதரு சத்துவந் தழிஇக்கொண் டென்னைப்
 புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியுஞ்
 சிரமு முரமுங் கரமுங் காதூங்

கண்டமும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுங்
கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் சூழ
நலிமலந் தெறுசிவ ஞான போதங்
கரமலர் பொருந்தக் கனிதிரு வுளத்தொடு
பக்குவ நோக்கிப் பதநிழ லடியார்க்
குதவறு தன்றொழி லுலகையறி விக்கப்
பொருந்திய தென்னவீந் றிருந்தருள்பரசிவ
ஞான சற்குரு நாதனை முன்கண்
டெதிர்சென்று வணங்கி யிருகணீர் வார
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவத் தேசிக
னுடல்பொரு ளாவிமூன் றுதகமொடு கவரா
வருட்டிரு நோக்கா லாம்பரி சத்தாற்
பொருட்டிரு வாக்காற் பொலிவுறு வருளி
யறிவுரு வாக்க வானந்த வெள்ளப்
பெருக்கிடை மூழ்கிப் பேருலகு வாழத்
திருவாய் மலர்ந்து செப்பிய சிற்சபைத்
தேவையே பரவுந் திருச்சிற் றம்பலக்
கோவையா ரென்னுங் குலவரு னுாலை
நச்சினார்க் கினியராய் நலம்பல பயக்கு
நச்சினார்க் கினியர் நவையறச் செய்த
செறிகவை யுரையொடு தேர்ந்துணர் வோர்க
ளாரண முணர்பய னாகம முணர்பயன்
சீரண வியபல் செழுங்கலை யுணர்பயன்
யாவு மெளிதி னினிதுணர்ந் தடையப்
பாவறு மச்சிற் பதித்துத் தருகெனப்
பளிங்கு படுத்த பன்மலர் வாவியைக்
கயவாய்ச் செங்கட் கவையடிக் கவரி
கன்றுள்ளிப் பொழிந்த துன்றுகவைத் தீம்பால்
பாய்ந்து பெருகலிற் பயோததி யென்று
மதனிடை யாட வவாவிப் புக்குத்

Koviloor Andavar Digital Library

தாமரை நாளந் தளைதர நிற்குங்
கறையடிப் புகர்முகக் கவுட்கடாக் களிற்றை
வாசகி பிணித்த மந்தர மென்றும்
வெள்ளொளி விரிக்கும் வள்ளிதழ்க் கமலச்
செறிவினை யமுதத் திரள்வினை வென்றும்
பொற்றாது பொதிந்த பொற்புடை மராளந்
தடமுலைச் சிற்றிடைத் தாக்கணங் கென்றுந்
திரையெறி மணியுஞ் செம்பொனு நிறைந்த
குடக்கூன் சங்கையுங் கோகன தத்தையும்
பெருநிதி யளிக்கு மிருநிதி யென்றுந்
தேவருண் மதித்துச் சேர்தரப் பொலிந்து
பம்புவளஞ் சுரக்குஞ் செம்பிநன் னாடன்
பீடுற வுயர்ந்த வாடகக் குன்றம்
பலவுருக் கொண்டு நிலவிய தென்னச்
சேயொளி விரிக்குஞ் செம்பொன் மாடத்
தொளிரா மியத்தின் மிளிர்ந்தர மேவிச்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பைந்தொடிக்
குனிநுத னெடுங்கட் கொடியிடைக் கோதையர்
நித்திலங் குயிற்றிய தத்தொளி யம்மனை
செந்தளிர்க் கரங்கொடு தெய்வநன் னாட்டுக்
கடவுள் வேழங் கவளமென் றுன்னித்
துதிக்கை நீட்டத் துதைந்தினி தாடும்
புனைவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான்
கனியினும் பாகினுங் கண்டினுந் தேனினு
மினியதெள் ளமுதினு மினிக்குஞ் சுவைத்தமி
ழேடெதி ரேற்ற பாடுறு நதியான்
விற்கொடி கயற்கொடி புற்கொடி யிவைகட்
காவிக் கொடியெனுங் காவிக் கொடியா
னல்லெழி லிராம நாத புரமெனும்
பதியாள் சேது பதிமகி ழிராணியார்

தருமவா கரமாய் பருவத் வாத்தனா
 நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும்
 பெறுபெரு நலனெலாம் பெயரொன்றின் விளக்குஞ்
 சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா தவத்திற்
 புண்ணிய மென்னும் பொலியிர் தழைப்பக்
 கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச்
 செல்வ மென்னுஞ் செழுங்கிரி வளர
 வல்ல லென்னு மார்கலி வறப்ப
 வேதமி லறிஞ ரெண்ணில ராக
 வாதுல ரவனியி லரிய ராகச்
 சாந்தங் கருணை சார்தரு மன்பு
 வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகழ் தேற்றம்
 வாய்மை யடக்க மலிதரு நீதி
 யின்னை குணமெலா மெழிலுறுப் பாகக்
 கொடையொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்ததென்
 றிரும்புவி வியப்புற் றிசைப்பத் தோன்றியோன்
 வளையாழி வாள்வில் வயங்குகரஞ் சுமந்து
 தளைசீர் கொள்வனந் ததைதொடை தாங்கி
 மாயக் கலையொழித் தேய்பொற் கலைதழிஇத்
 தாணுவை யேந்தித் தளர்பசு விடர்கழிஇக்
 கான முவந்து கவினுற வாய்ந்து
 வானுறு புலவர் வழுத்தப் பெற்று
 மிளிர்தலின் வனச மென்மலர் வதியும்
 பொன்னுச் சாமியே யெனப் புலவோர்சொலப்
 பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்த
 பூபதி யினிது புகன்றன னாக
 நன்றுநன் றென்று நனியுள மகிழ்ந்தே
 யுயர்பிர ணவப்பொரு ளொருதா னென்றே
 நன்றறி வறுத்தக் கொன்றைமலர் முடித்த
 புராதனப் பெருமான் பொலிந்தினி தமரு

மருக்கொள்பூஞ் சோலைத் திருக்கோ ணாசலங்
 கருக்கோ தகற்றுந் திருக்கே தீச்சுர
 மென்னுமித் தலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய
 தென்னீழ நாட்டின் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப்
 பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன்
 சந்தத முஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக்
 கந்தவே டவத்தினில் வந்தவ தரித்தோன்
 றொல்காப் பியமுத னல்லிலக் கணங்களு
 மொல்காப் பயன்றரும் பல்காப் பியங்களுந்
 தவநெறி காட்டுஞ் சிவபுரா ணங்களும்
 பதிபக பாசப் பகுப்பினி துணார்த்துஞ்
 செய்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங்களு
 மையந் திரிபற வறிந்து தெளிந்து
 பெயரா வறிவிற் பெரியோ ணாகி
 வீறுகொண் டுயர்ந்த வாறுமுக நாவலன்
 கரலிகி தங்களாற் காணுறு வழக்களைந்
 தரனடி யவர்க்கின் பரும்பப்
 பரவறு மச்சிற் பதிப்பித் தனனே.

திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை
மாணாக்கராகிய சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார்
இயற்றிய நேரிசையாசிரியப்பா

மணிதிகழ் பஃறலை வாளரா வனந்த
 னணிதிகழ் செஞ்சூட் டதன்மிசைக் கிடக்குங்
 கடல்விளிம் படுத்த நெடுநிலப் பரப்பின்
 மீமிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை
 பாம மார்கடற் பனிதிரை முகட்டெழீஇக்
 கதிர்வா ளோச்சங் களுலொளிப் பரிதிக்க
 கதிர்வகத் தடைகுற் றடைக்கலம் புக்கெனத்
 துணங்கற னிவந்த மணங்கமழ் பொதும்பர்

புடைதவழ் மென்மீட்பு மெருவின்வ னோடகற்
 கடையுதத் தெழுந்த கார்க்குல மென்ன
 மகத்தெழு புகைக்குவால் வான்முகடு துவன்றி
 யிகப்பருஞ் சீற்றத் தெறுழ்வலி யொருத்தல்
 கனல்கொப் புளிக்குறுங் கண்சம் புளிப்பப்
 பனலுறுந் திகைதொறும் படர்ந்து பேர்ப்பப்
 புரிநூல் கிடந்து புரளு மார்பினர்
 திரிபினெய் வழாஅது சிருக்குவழி வாக்குஞ்
 சீர்சால் வாதலூர் செய்தவப் பேற்றாற்
 பேர்சா னான்மறைப் பிணக்கற வந்து
 மாதவர் குழாம்புகழ் வாதலு ரடிக
 எருவகைப் பந்தத் திரையினா லெற்றுண்
 டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பட்
 டொடவில்லெவ் பிறவிக் கடலிற் றுளைந்துளோ
 ரொன்றிரண் டிகந்த பொன்றலின் முத்தி
 வியன்கரை காணுபு நயன்றரு மின்பிற்
 றெற்றெனத் திளைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக்
 குற்றமின் மதலையைக் கொடுத்தளித் தென்னப்
 பொருவா சகவிருட் புணர்ப்பினை யிரிக்குந்
 திருவா சகமருள் கெழுந்தவ மாமணி
 செய்வதுந் தவிர்வதும் பெறுவது முறுவது
 முய்வது மாய வொருநான் கிவற்று
 ளுறுவதே பேரின் புறுதலா மென்ன
 மாயிரு ஞால மேயமன் பதைக
 ளகத்தடைத் துய்தரப் பகுத்துவந் தருளிய
 திருச்சிற் றம்பலத் திருத்தகு கோவையா
 ரரும்பொரு ளொருங்கும் பெரும்புவி மீது
 கைத்தலத் தமார்தரு கழுமணி கடுத்து
 வித்தக ருளத்தொளி விடுத்துக் கிடப்பத்
 தள்ளரும் புலமைத் தலைமைசால் சிறப்பி

னச்சினார்க் கரணிகர் நச்சினார்க் கினிய
 ரிலக்கண நெறியின் புலக்கணத் ததுவெனத்
 திருவுளம் பற்றிய பொருவிலின் னுரையினை
 யறுகாற் புள்ளின மறுகாத் துதைந்து
 மடுத்துக் கனைத்துக் குமட்டியெதி ரெடுப்பப்
 புரிமுறுக் கவிழ்ந்து நறுமது வாக்கு
 மம்போ ருகவயல் வெம்போ ருகந்த
 வனங்கவே டனாது மனங்கவ லுறுத்தும்
 பாசறை நிகர்ப்பப் பாசடைக் கொடிகடாய்
 விழைதரு மின்சுவைக் கழைதலை வணக்கும்
 பம்பிய வளஞ்சேர் செம்பிநன் னாடன்
 கரையொடு பொருதுந் திரையொலி சமழ்ப்ப
 வதுவையின் முழக்கார் புதுவைநக ராளி
 புங்கவர் குடைவான் கங்கையிற் றிடர்படத்
 தேந்துகள் கொட்டும் பூந்துணர் பொதுளிய
 சேகுறு வரன்சினைச் செஞ்சாந்து செறிந்த
 போகியார் குடுமிப் பொதியப் பொருப்பன்
 சுரிமுகச் சங்கினஞ் சூலுலைந் துயிர்த்த
 விரிநில வெறிக்கும் வெண்மணிக் குவையினை
 யிருகையுஞ் சிந்தி யெக்க ராக்கும்
 பெருநதி வையைப் பீடுகெழு துறைவ
 னன்றின ருளத்துத் துன்றும்ச் சுறுத்த
 மேவிக் கதிர்க்குங் காவிக் கொடியினோன்
 கலியுருப் பகற்றிக் கருதுபல் லுயிர்கட்
 கோவற நிழற்றுங் காவிக் கவிகையன்
 றடமருப் பிருங்கவுட் கடவுள் யானை
 விழையுமின் பிடியெனப் புழைக்கை நீட்ட
 முழுமணி யினங்கள் முகிழ்க்குறும் பித்திகை
 கெழுமிய மாடமீக் கிளந்தரு மரமியத்
 திந்துநொந் துயிர்த்த பைந்தர ணம்போன்

மறுவில்வாண் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச்
 சில்லரிச் சிலம்பொலி யொல்லென வொலிப்பச்
 சிறுகிடை மறுகச் செறிசூழன் மடவியர்
 நித்திலங் குயின்ற பொற்கழங் குந்தும்
 பராவிய சீர்சா லிராம நாத
 புரந்திகழ் வுறவருள் கரந்து புக்குஞ்
 சேது பதியயிற் சேது பதித
 னில்லறக் கிழமைபூண் டல்லலை மழுக்கு
 மருந்துதிக் கற்பிற் பெருந்துதி யிராணி
 நங்கையொடு வந்த வங்கனை தம்பாற்
 பவஞா னந்தெறு பான்மையிற் படிந்த
 சிவஞான தேவர் செய்தவச் சிறப்பான்
 வலம்புரி பயந்த நலம்புரி முத்தின்
 வந்தநன் புலமைச் செந்தமிழ்க் குரிசி
 லைவகைப் பகையு மெய்வகை யுயிர்கட்
 கணுகா வண்ண நணுகா வளிக்கும்
 புரவு பூண்ட வரவதி காரன்
 றெம்முனை யடுபோர்ச் சீற்றத் துப்பின்
 வெம்முனை யவுணர் வெளின்கொடுத் திரியத்
 திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துகைக்குங்
 கொற்றவைக் கரங்காங் கொற்றப் புயத்தினன்
 கோத்திரை மிசைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகன்ற
 திகைதொறும் படர்ந்து செல்லிட மின்றிப்
 பகைநிறத் தங்கட் புட்கரம் போர்த்துக்
 கண்ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு
 டுண்ணென வொளிப்ப வெண்ணில வெறிக்கும்
 புகழ்ப்படாம் போர்த்த தகைப்பெருஞ் செம்ம
 றன்பா லேற்குநர் தம்பா லேற்ப
 வரையாது கொடுக்கும் வள்ளன்மை கற்றோ
 னுரைசால் கலைபயி லுணர்ச்சியின் மிக்கோன்

றுன்னுறு பல்லறத் துறையிற் றிறம்பாப்
 பொன்னுச் சாமிப் புனைகழ னரேந்திரன்
 பெருகிய லச்சிற் றருகென வுரைப்பத்
 தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாறே
 வரைதலின் வலவரும் வல்லா ராகி
 நிறைதளர்ந் தயிர்த்து நெட்டுயிர்ப் பெறிய
 மிக்குங் குறைந்து முறழ்ந்தும் பிறழ்ந்துந்
 தொக்கபல் பிரதியின் றுரிசொருங் ககற்றி
 யெளியரு மினிதுணர்ந் துளநனி வியப்பக்
 கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப் பதித்தனன்
 முழுமணி குயின்றபொன் மோலிக ளுரிஞ்சிப்
 பழுதறு பொற்றுகட் புழுதி படுப்ப
 நறமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரிந்து
 விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூய்க்
 கெழுமிய நிகேதனக் கேதீச் சுரமுந்
 தொழுதகை யடியவர் தொல்பவத் தொடக்கைக்
 காணா வகைசெய் கோணா சலமுந்
 தன்னிடை தழுவ மன்னிய சிறப்பாற்
 றாவரும் பழமறை மூவார்சொல் புனைந்த
 காழகிற் பொழிற்கு ழீழநன் ணாட்டின்
 முகிறுழா மிலாங்கலி நகுமிட றுமிழ்ந்த
 முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கழுகின்
 படுகுலை சாய்த்துத் துடுமென வீழ்தலின்
 வானயாற் றகவயின் மீனினை மொளிப்பக்
 கானிமிர்த் திளவரால் கடிதுதாய்த் திருமு
 நீர்கால் யாத்த சீர்சால் படப்பை
 புறந்தழிஇ யோங்கிச் சிறந்தநல் லாரன்
 சூர்முத றடிந்த கூர்நுதி வேற்கைக்
 கந்தவேட் கன்பார் கந்தவேட் பெயரியோன்
 சொல்வியன் றவத்தாற் கல்வியங் குரித்தென

விடலரும் பல்லுயிர் மடனற வந்தோ
 னிலக்கண விலக்கிய தருக்கவே தாந்தப்
 பெருக்கமுற் றுணர்ந்த பீடுறு பெரியோன்
 பதிபக பாசப் பகுப்பிற் றாமெனப்
 பொதிவறத் தெரித்துப் பொருவிலின் புறுத்துஞ்
 சைவசித் தாந்த மெய்வரு பனுவன்
 முற்றொருங் குணர்ந்தருள் பொத்திய வசத்தாற்
 சிவமே பொருளெனத் தோர்ந்த புந்தியோ
 னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட் கொடையினோன்
 கதுவிய புலமைக் கதிர்ப்பின்
 முதுபுக ழாறு முகநா வலனே.

துதிப்பாக்கள்

சேது புராணம்

செழியர் குலபதி கொடுத்த மாடுகொண்டு

சென்று திருப்பெருந்துறையிற் செறிந்த சம்புப்

பழிவிரவு பரித்திரள் கொண்டணைந்து மாறன்

பணித்தவிடர்க் கிரங்கியருள் பாடிப் போற்றி

வழியமுத கிரண நிலா மகுடமீதே மதுரையமர்

பரம்பரனை வந்திக் காகச்

சுழிபெருகு புனற்றரங்க வைகைவாய் மண் சுமப்பித்தார்

பதந்தலை மேற்சுமத்தல் செய்வாம்.

— நிரம்ப அழகிய தேசிகர்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நால்வர்

நான்மணிமாலைப் பகுதிகள்

1. விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை மக்கட்
 காரண னுரை யெனு மாரண மொழியோ
 ஆதிசீர் பரவும் வாதலு ரண்ணல்

யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுந ரன்றி
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.

2. பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக லல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே.
3. கடனிற வண்ணன் கண்ணொன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கட் டுணைவியை யளித்தும்
அருமக ணறுப்பூங் கருமயி ருதவியும்
நென்முளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
அகப்பட மணிமீ னரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி யருவா னூட்டி யரிந்துந்
தலையுடை யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியும்
மொய்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்தும் மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்தும்

இளமுலை மாதா னளமை துறுந்தும்
 பண்டைநா னொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
 செங்கண்மா றடக்கையிற் சங்க நாண
 முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
 வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூரன்ப
 பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
 மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
 விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும்
 நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
 நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டனன்
 இருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
 முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
 மலைமக டழுவ மனமகிழ் வோனே.

4. வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
 நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
 முகந்துல குவப்ப வுநந்தமா ணிக்க
 வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
 திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
 ஒதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
 நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
 செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
 உளமெனு நிலம்புக வுன்றிய வன்பாம்
 வித்திற் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி
 வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
 விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே.
5. வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
 அருள்செய் சிவனே யலந்தே னந்தோ
 முறையோ முறையோ விறையோ னையென்
 றழுது செம்பொ னம்பலக் கூத்தன்

அருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடியே ற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேதச் சிரப்பொருள் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே.

6. நலமலி வாதலூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வாரசடைத் தெய்வ நாயகன்
ஒருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வொன்று காலையிற் காணும்
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பி னொன்று விழிப்பி னொரியும்
ஆயினுந் தன்னைநீ புகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யு ளெழுதின னதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலும்
இகழ்ச்சி யறியா வென்பணி வானே.
7. பகிர்மதி தவமும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெறாரி னழுங்கி
பேயேன் பெறாது பெற்றார் போலக்
களிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
வாதலூ ரன்ப வாத லாலே
தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனார்
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்

8. திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தின்
நீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்
தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க
வாசகன் புகன்ற மதூர வாசகம்
யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலின்
பொற்கல நிகர்க்கு மதூர வாசகம்
ஓதின் முத்தி யறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே.

9. தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவன்
அடியன் வாதவூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே.

10. செய்ய வாரசடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டு
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே.

கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்
இயற்றிய நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருவளர் பாண்டித் தென்னாடதனின்
மருமலர்ச் சோலைகுழ் வாதவூரிலா
மாத்தியரெனு மந்தணர் குலத்திற்
காமாரியென்னுங் கடவுடன்னருளாற்
றகஉளத்தோன்றி தந்தைமுன்னாங்கு
புகல்வாதவூர னெனும் பெயர் பொருந்தி
வேதமாகம மிருதி புராணநூ
லாதியவிஞ்சை க ளனைத்துமுற்றோதி
யறிவின்முதியரா யாண்டினிளையரா

யுறைதல்பொன்மணிமதி லோங்கெழிற் கூடல்வாழ்

விரிமருத்தாண்டார் வெஞ்சுடர் வடிவே

லரி மருத்தனபாண் டியனெனு மாண்டகைத்

தராதிப னோர்ந்தழைத் துவகையொடுதந்திடு

விராவுசீர் முதலமைச் சுரிமையும் விறன்மிகு

தென்னவன்பிரம ராயனென்னுமத்

திருப்பெயருங்கொடு சிவனடியான்பால்

விருப்பம் வைத்தவருடன் மிகப் பயின்றிடுபவர்

கண்ணுலகிதனினும் வானுலகதனினு

நண்ணுறுமின்ப நயந்திலராகியோ

ரிருமுக்கண்ணு மெழிற்புய நான்குந்

திருமுகமைந்துஞ் சென்னியிலாறு

மெழுதரு பிறையுமேற் றெட்டுறாதிருக்கும்

முழுமுதற் சச்சிதா நந்தமூதொளி

மன்பரும்பதத்தி லன்புறு மனத்தராய்

முன்புறு மந்திர முறையினும் வழாஅது

குலவுநாளொருநான் குண கடற்றுறைவந்

திலகுறுவாம்பரி யினம்பல கொள்வான்

மன்னவனேவலு மலிபொற் குவையுந்

துன்னுறக் கொடுபடை சூழ்வாச்செலுங்கா

னித்தியனாகிய நிருமலன்றமது

சத்தினிபாதத் தன்மைநோக்கி

வானவர்கணங்கண் மருவுமாணாக்கராத்

தானொரு மறைக்குலத் தகைக்குருவாகித்

திருந்து நீடறந்தழை திருப்பெருந்துறையிற்

குருந்தின்கீழ்வீற் றிருந்த கொள்கைகண்

டுவந்தெதிர் வணங்கியுள் ளருகிநிற்பச்

சிவந்தரு தேசிகன் திகழ்தம்முடலுயிர்

பொருளிவை மூன்றும் புனலுடன் கவர்வுற

றருள்விழிப் பார்வையி னருவினையகற்றித்

திருவடி சூட்டிச் சென்னியிற் செங்கைவைத்
 தரிதுணர் சூக்கும மாகுமைந்தெழுத்தாற்
 றிருதரு பாசத் திறங்கெடச் சிதைத்துய
 ரறிவுருவாக்க வானந்த மேற்கொடு
 மன்னிய மாணிக்க மணியன் சொற்க
 ருன்னிய செய்யுளாற் றுதித்திட மைதித்தரன்
 மாணிக்கவாசக னென மனமகிழ்ந்து
 பேணிக்கொளவொரு பேரிடம் பெற்றுச்
 சிறந்திடு நிதியெலாஞ் சிந்தையின்படியே
 யறம்பல வினுக்கு மாலயப்பணிக்குமிந்
 தியாவையும் வெறுத்தன ரிருப்பதாங் குணர்ந்த
 காவலன் விளித்துக் கனன்று மற்றிண்டு
 முரண்டரு தூங்க முகந்திடுவான்பொரு
 ளிரண்டினி லொன்றிடு கென வருத்திடுதலான்
 மதுரை நாயகன் வனத்துறு நரியெலாங்
 குதிரையாக்கிக் கொடுவந்தளித்த தூங்
 கொய்யுளைப்பரியெலாங் குறுநரியாக்கி
 வையை நின்னுடைநீர் மாற்றா மண்வாரி
 முடிசுமந்ததன்றி யடிசுமந்ததுவும்)
 முணர்ந்து மீனவன் பணிந்திடப்பட்டுக்
 கருத்தனைத் தவிர்ந்திடு கருத்தனைக் கருத்தினு
 ளிருத்தினராகி யெழுந்தனர் சென்றத்
 திருப்பெருந்துறையின் முன்னிருந்தவற் போற்றி
 யாற்றி நற்குளத்தி லனற்கண் படைத்தவன்
 வீற்றிருந்திடுசில வியன்றலந்துதித்துத்
 தென்றிருத் தில்லை மன்றிடை நடம்புரி
 விண்ணவர் பெருமான் பொன்னடி துதித்துக்
 கிளியுங் குயிலுங் கிளர்சிறைத் தும்பியுந்
 தெளியுமாறு தெருட்டுவ போலவு
 மருமலர்க் கருங்குழற் செவ்வாய் மடந்தைய

ரொருவர்க்கொருவ ருரைப்பன போலவும்
 பிறதுறையினும் பரன் பெரும்புகழ்த்துதிக
 ஞறவினி திசைத்தூண் டுறைதரு காலை
 மாற்றரும்வேற்றுமை.தோற்றிடுமவ்வழி
 மற்றரு புத்தரை வாதில் வென்றரசன்
 பெற்றவோருமைப் பெண்ணைப் பேசுவித்
 தொரு பகலுயர்நால் வேதத்துட்பொருள்
 விரிவினைச் செந்தமிழ் வேதமாக
 வுரிமையினாங்காங் கோதினார்முடித்த
 திருமுறை என்னுந் திருவாசகமும்
 தேவரும் பராவுறாஉந் திருச்சிற்றம்பலக்
 கோவையாருங் குலவு மத்தில்லை
 யழகிய திருச்சிற் றம்பலமுடையோ
 னெழுதவோர் வேதிய னெனவந்துவினவ
 உரைத்தவன்றிருக்கையா னெழுதுவித்துலகந்
 தெரிந்திடு பொதுவினிற் சிறப்புற நடிக்குமப்
 பரமசிவன்றன் பார்சிதாசாச
 வருவந் தன்னி லுடன் கலந்தருளிய
 வரமிகு மாணிக்க வாசக வள்ளலார்
 திருவாய் மலர்ந்தவித் திருவாசகத்தின்
 பொருளினி தோர்ந்து புகல்வோர் சிவபுரத்
 தருளுசிவன்றா ளடைகுவதினியே.

அபியுத்தர்

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்பொய்கைத் தோன்றி
 யுயர்ந்தோங்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியையுடைத் தாகி
 மருவாருங் கிளவியிதழ் நானூ றாகி
 மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டர் யுண்ணத்
 தருவாரும் புலியூரி னுலகுய்யக் குனிப்போன்
 றடங்கருணை யெனுமிரவி தன்கதிரா லலருந்

திருவாத லுராளி திருச்சிற்றம் பலவன்

றிருவடித்தா மரைச்சாத்துந் திருவளர்த்தா மரையே.

கந்தபுராணம்

கந்தமொ டுயிர்படுங் கணபங் கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க மூகராய்
முந்தொரு மூகையை மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம்.

— கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

காசிக்காண்டம்

கொழுதியின வரியளிகள் கூட்டுண்ணுங் கொன்றையந்தார்க்
குழகன்றாளிற்
பழுதறுசொற் பாமாலை புனைந்தேத்தி யெறிதிரைநீப் பரவையாடை
முழுதுலகு மதிக்கவிகை தனிநிழற்றி யொரு செங்கோன்முறை
நடாத்தும்
வழுதிமுனம் பரியழைத்த வாதலுரிறைவனடி வழுத்தல் செய்வாம்.

— அதிவீரராம பாண்டியர்.

திருவெண்காட்டும் புராணம்

சிற்றம் பலக்கோவைத் தேன்சொரியும் செம்மலே
மற்றொப் பிலாததிரு வாசகத்தின் வாரிதியைக்
கற்றைச் சடையான் கருத்துருக்குங் காதலனைக்
கொற்றத் திருவாத லுரனைக்கை கூப்பதுமே.

— காலிங்கப் புலவர்.

திருவையாற்றுப் புராணம்

குருவாய்மை தனக்குளது குருந்தின்கீழ் மிகக்கேட்டுப்
பெருவாய்மை யம்பலத்தே பிறவிவழக் கினையறுத்து

திருவாத லுராளி செங்கமலப் பதம்போற்றி.

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்

நீரணி கடவுள்மண் ணின்றெ டுத்திடப்
பார்முழு தாண்டருள் பாண்டி யன்கையா
லோராடி வவியவே யுதவி மற்றா
னீராடி வாங்குமோ ரிறையைப் போற்றுவாம்.

— ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிகர்.

செவ்வந்திப் புராணம்

தேனூறும் வாசகங் களறுநூறுந் திருக்கோவை
நானூறு மமுதூற மொழிந்தருளு நாயகனை
வானூறுங் கங்கைநிகர் மாணிக்க வாசகனை
யானூறு படாதவகை யிருபோது மிறைஞ்சிடுவேன்.

— சைவ எல்லப்ப நாவலர்.

நல்லூர்ப் புராணம்

எக்கதியிற் புக்குழன்று திரிந்தாலு மெமைமேற் கொண்டிருப்போர்
தம்மை
யக்கதியிற் பேர்த்துமே லருங்கதியி லுய்ப்போமென் றறிவிப்பார் போற்
றொக்க நரிக்குல மனைத்துந் தூரங்ககதி செல நடத்தத் தொடர்ந்து
போற்றி
முக்கணனைப் பரசமொருகவி யரசினிரு ஈணமுடி மேற்கொள்வாம்.

— திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர்.

திருக்குற்றாலத் தல புராணம்

சொன்னவனைத் துளகலையும் பயிலாமாத் தியர்குலத்துத்
தோன்றியாங்கோர்

தென்னவனை யரசுரிமைத் திறல்செயுமந் திரியாக்கித் தென்னர்க்
கெல்லா

முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற் பொன்னின்முடி சூட்டி
யாண்ட

மன்னவனை மதுரையிலே குதிரைவிற்கச் சொன்னவனை
வணக்கஞ் செய்வாம்.

— திரிகூட ராசப்பன் கவிராச மூர்த்திகள்.

திருவுத்தரகோசமங்கைத் தல புராணம்

நிரைசிறந்த நெடுங்குடுமிப் பொலங்கிரியிற் கயலெழுது நிருபனேவ
விரைசெல்வாம் பரிகொணர்ந்து வருகெனப்பொய்ப் பொருள் கொடு
போய் விழைவினெய்தித்

தரைவிளங்கும் பெருந்துறையிற் குருந்துறைமான் மழுக்கரந்த
தலைவற்போற்றி
யுரையிறந்த மெய்ப்பொருள்பெற் றுயர்ந்தோரைத் தாழ்ந்தவரை
யுளத்துள்வைப்பாம்.

வேதாரணிய புராணம்

எந்தையரு ளாற்கூடற் பதிவந்தேறி யெண்ணரிதாம் பரியரசுக்
கேறவேற்றி
முந்துதிரு வாசகமா மணிக்கு லத்தைமூதுலகோ ரின்புறமா
முகத்தாற்றாவி
யந்தமிலைந் திணைதழுவு கோவைநின்று மகமகிழ வரும்பொருளு
மவனுக்கீந்து
வந்துபெருந் துறைபுகுந்து மலைபுகாத வாதவூர்த் தமிழ்க்கடலை
வணங்கல் செய்வாம்.

— பரஞ்சோதி முனிவர்.

எழுதரு மறைகடேறா விறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத்தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமீதேறத் துளும்புகண் ணீருண்முழுகி
அழுதடி யடைந்த வன்பனடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

— பரஞ்சோதி முனிவர்

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

வழுதிமனு நெறிசெலுத்து மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த
செம்பொன்
முழுதும்வளர் திருப்பணிசெய் திலகுதிரு வாசகமு மொழிந்து
பாரோர்
தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்பநிறை கோவையார்த் துறைகள்
யாவும்
பழுதுபடா தெடுத்து ரைத்தவாதலு ரன்பர்ப்பதம் பணிதல் செய்வாம்.

— வடுகநாதர்

திருக்கூவப் புராணம்

இன்பமானிக்க வாசக னென்னுமோர்
மன்பெ ரும்பெய ரியாரும் வழங்குறத்
தன்பெ யர்க்கொடை யோடுதரித்தபே
ரன்பன் றன்னை யகத்து எரிருத்துவாம். — சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

சீகாளத்திப் புராணம்

வஞ்சி நுண்ணிடை மால்வரை மங்கைபூண்
டுஞ்ச வெம்முலைத் தொய்யி லெழுதுகைக்
கஞ்ச நோவக் கடவு ளெழுதுமச்
செஞ்ச வைத்தமிழோ னடி சேர்குவாம்.

— சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

காஞ்சிப் புராணம்

பெருந்துறையிற் சிவபெருமானருளுதலும் பெருங்கருணைப் பெற்றி
நோக்கிக்

கரைந்து கரைந்திரு கண்ணீர் மழைவாரத் தூரியநிலை கடந்து

போந்து
திருந்து பெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல் வாப்படுத்தத் தேக்கிச்
செம்மாந்

திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூரடிகளடி யிணைகள் போற்றி.

— சிவஞான முனிவர்.

திருவானைக்காப் புராணம்

உளத்திற் றேக்கிய சிவானந்த வெள்ளமுட் பொசிந்து
வளத்திற் றேக்கிய தெனவெயர் பொடிப்பவான் மடையாற்
களத்திற் றேக்கிய தெனவிழி காலவன் பிறைதாட்
டளத்திற் றேக்கிய வாதவூரடிகளைச் சார்வாம்.

— கச்சியப்ப முனிவர்.

உறையூர்ப் புராணம்

விதியறிதற் கரியமுடி மண்கூடை சுமப்பநறு விரைப்பூஞ் செல்வி
பதியறிதற் கரியவடி மலர்வையைக் கரைநாறப் பாயதீஞ்சொற்
றுதியறிதற் கரியபொரு ளமைத்துருகி யுருகியுளஞ் சொற்ற தேவைக்
கதியறிதற்கரிய யான் முப்போது நினைந்து வினைசுழித்துப்வேனே.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

திருக்குடந்தைப் புராணம்

ஓலிகெழு குதிரைச் சென்னி யுவந்தினி தேறிவையும்
வலிகெழு மெண்டோளண்ணன் மற்றதன் முதுகிலேறிப்
பொலிகெழு மதுரைவீதி புகுந்துநன் கியக்கக்கண்ட
கலிகெழு புகழ்சால்வாத லுர்தாள் கலந்து வாழ்வாம்.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

மாயூரப் புராணம்

பரமனைப் புறந்தழிஇ முன்பாற் சவடுறுத்தாள் போலா
தூரவகந் தழிஇயன்னான் மண்கமந்துழன்றடி யொன்றேற்றுக்
கரவின்மேல் கீழ்பின்னென்னக் கரைதரு மொருமும்பாலுந்
திரமுறுசவடு கொண்மார் திகழ்ந்தவர்க் கன்புசெய்வாம்.

— மீனாட்சிகந்தரம் பிள்ளை

திருத்துருத்திப் புராணம்

முழுதுல கவித்தை யென்னு மூடருண் முருங்கி மாயப்
பழுதக றவமென் றோதும் பைம்பொரு ளுடையர் வாங்கி
யொழுகுதங் காதிற் கோப்ப வுயர்ந்தவா சகமென் றோதுஞ்
செழுமணி வாயாற் கான்ற சிவயோ கியர்தாள் போற்றி.

— மீனாட்சிகந்தரம் பிள்ளை

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்

இந்திய மொன்றற் காமண் ணிடந்துபன் னாண்மு யன்று
முந்திய பாதங் காணா முகுந்தனே மாற வைந்து
நந்திய சிரத்தப் பாத நகுருந் தடிமேவப்பெற்
றுந்திய விறுமாப் புற்றவொருவருக் கன்பு செய்வாம்.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

விளத்தொட்டிப் புராணம்

கண்கமந் தருளுநெற்றிக் கடவுளென் றருளுமென்றே
எண்கமந் தளவில்பாடு படுபவரேங்க வன்னான்
மண்கமந் தடியும் பட்டு வடுப்படாத் திருமேனிக்கட்
புண்கமந்திடவும் வாளாப் பொலிந்திருந்தவரை யுள்வாம்.

— மீனாட்சிகந்தரம்பிள்ளை.

தனியூர்ப் புராணம்

தேடிய மலரோன் மாயோன் செறிபெருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்க
நீடிய வடிநீள்வையை நிலந்திரிந் துழலக் கொன்றை
கூடிய முடிமண் கொண்ட கூடையுஞ் சமக்குமாறு
பாடிய பெருமான் செம்பொற் பாதமுட் பதித்து வாழ்வாம்.

— மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்

அளவரும் வருத்த மெய்தி யனைவரு மடிமை யாகுந்
தளவரும் பனையமூரற் றையலோர் பாகன் றானே
வளவரும் கூடைகட்டி மண்கமந்தடியும் பட்டுப்
பிளவரு மடிமை கொள்ளப் பெற்றவர்க் கடிமை செய்வாம்.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை.

ஆற்றூர்ப் புராணம்

உடையபொன் னுடையதாக்கொண் டொளிரச் சூழ்ந் தொருபான்
சன்மம்
அடையவன் சமழ்ப்புக் கொள்ள வரசுபண் டாரத்தேற்ற
உடையபொன் னுடையா னுக்கே யொளிர்தரக் கொடுத்தோர்சன்மம்
அடையவும்பெறாத வள்ள லடிமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

திருநாகைக்காரோணப் புராணம்

எழுதிடும்வேலை பூமேலிருப்பவனி யற்றப்போக்கி
யெழுதுதலில்ல நூல்சொற்றினி தமர்தருமா தேவை
யெழுதெழுதெனப் பல்பாச் சொற்றியை தரப்பெயருமீற்றி
லெழுதிடச் செய்த கோமானிணையடி முடிமேல் வைப்பாம்.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

ஆசையடை யாவமுதி யாசையெலா மாசையுடை யார்க்குமோங்கு
மாசையிலஞ் சூழ்புவிவா னாசையடை யார்க்குமுற வாரிலீசித்
தேசையறு மணிவார்த்தைத் துதிபலரு முயப்பரிந்து சிவானந்தப்பே
ரோசையறு கதியடைந்த வாதலூர் வள்ளலடி யுள்ளங் கொள்வாம்.

— மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்

படிபுகழ்சண்பை வேந்தர் மலராடி போற்றி போற்றி
வடிவுடையியறோர் நாவுக்கரசராடி போற்றிமாலை
முடிகொள்கந்தரர் தாள் போற்றி மூதூரை வாதலூர்
ரடியினை போற்றி மற்றோங் கடியவரடிகள் போற்றி

— நம்பிகள்.

கடம்பவன புராணம்

திருந்துகுருந் துறைகயிலைத் துவாதசாந்
தேசனருட் டேசனன்பின்
பெருந்துறைவாரிதி படிந்து ஞானநீர்
முகந்தகம் போர்த்திடித்து மின்னி
வருந்துமுல குயிர்ப் பயிர்கள் பவக்கோடை
யால்வெதும்பி வாடாதோங்க
வருந்தமிழ்வாச கமழை பெய்தருள்வாத
லூர்முகிலை யகத்துள் வைப்பாம்.

சுந்தபுராணச் சுருக்கம்

வெங்குருவிற் சற்குருவாய் உதித்துக்கூடல்
மீனவன்மேல்வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள் போற்றி

தூங்கமுறும் அலைகடலில் சிலையதான

தோணியில் வந்த வன்பாத தூளி போற்றி
எங்கள் பிரான்றனை இருளிற் பரவைவாசற்

கேவல்கொண்டோன் பதப்பதும் விருதாள் போற்றி
புங்கவர்க்குழ் திருவாதவூரில் வந்த
புண்ணியனார் இணையடிகள் போற்றி போற்றி.

சைவசமய நெறி

பரிமேல் வரவமலன் பாடிய மெய்ப்பத்த
னிருபதமுஞ் சென்னியில் வைப்போம்.

கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தம்

வருவாசகத்தினின் முற்று முணர்ந்தோனை வண்டில்லைமன்னைத்
திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன் செய்திருச்சிற்றம்பலப்
பொருளாந் தருதிருக்கோவைகண்டேயுமற்றப் பொருளைத்
தெருளாதவு ள்ளத்தவர் கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பரே.

திருவாப்பனார்ப் புராணம்

வார்மாலை முலையுமையாள் மணவாளன் மலர்கழற்கீழ்த்
தார்மாலையெனஞானத் தமிழ்மாலை ததும்பிய கண்
நீர்மாலையுடன் சாத்தி நிகழ்வாதவூரடிகள்
சீர்மாலை பாடுமவர் சேவடியென் சிரம்தால்.

சிவபுண்ணியத் தெளிவு

பேதலூர் தனுசுரணாதி பின்னி
நாதவூரகன்று மெய்ஞ் ஞான நாட்டத்தால்
போதலூர் புகுந்தநம் போகமேற்கொளும்
வாதவூரடிகளை வணக்கம் செங்குவாம்.

கறையிடற்றெம் பரன்போற்றி நரிபரியா
 வரவழைத்துக் கயற்கண் மூங்கை
 யிறைவனையைப் பேசவித்துப் புத்தரைவென்
 றம்பலத்தினினிதினாடும்
 பிறைமுடித்த பிரானெழுதக் கோவைதிரு
 வாசகப்பேர் பிறங்குபாடன்
 மறைவகுத்த வாதலூர் மாணிக்க
 வாசகர்தாள் மனத்துள் வைப்பாம்.

பேரூர்ப் புராணம்

உள்ளமாகிய புலத்தினைப் பத்தியாலழுது
 தெள்ளு ஞானவித் துறுத்துநற் சிரத்தைநீர் பாய்ச்சிக்
 கள்ளவான்பொறி களைகள் கட்டானந்தம் விளைத்துக்
 கொள்ளைகூறு மாணிக்கவாசகன் கழல் குறிப்பாம்.

திருவோத்தூர்ப் புராணம்

நிலனேறும் புகழ்வைகை நீரேற நீரோடு
 மலரேறுஞ் சடைமுடியின் மண்ணேற மணிமேனி
 பலரேறு மாறேற வாண்டருளும் பெருமானைக்
 கலனேறும் பரியேறக் கண்டவர்தாள் பரவுவாம்.

திருச்சுழியற் புராணம்

குதிரைகொளத் தரும்பொருளால் குருந்தடியில் பணிபுரிந்தும்
 மதுரையிற் பாண்டியனார்முன் மாயுவயங்கண்டானை
 எதிரெய்திப் பெருந்துறையில்தனைப் புரந்த எழிற்கோலம்
 கதிர்மணியார் கழுக்குன்றிற் கண்டானைத் தினம் பணிவாம்.

திருக்களிற்றுப் பாடியார்

ஊமையினை மாற்றியுணர்வொழியச் செய்ததுவும்
காமனைவென்றோனெழுதக் கற்றதுவும் - ஆமையைப்போல்
ஐந்தடக்கியீசனருளிற் கலந்ததுவும்
முந்தும் பசு கரணமோ.

மாணிக்க வாசகர் மாலை

வேதகத்திற் பொன்னான இரும்பென்னத் தற்போதங் கழன்று மேவித்
தீதறியாச் சிவபோதந் தனைவிழுங்கச் சிவானுபவ வெள்ளத் தாழ்ந்து
போதறியா தனுபவித்த வானந்தப் பெரும் புணரி பொங்கிற் றென்னக்
கோதகன்ற மாணிக்க வாசகமாய்க் கொழித்தபிரான் றாங்கள் போற்றி

- மதுரையாதீன மாணிக்கவாசகத் தம்பிரான்

திருமலிந்த தண்டமிழும் தேனும் பாலும்
தேக்கி யுண்ட பாக்கியத்தில் திகழ்ந்தெந்நாளும்
மருமலிந்த உரைமலியும் மாண்பின் மிக்கோர்
வையமெலாம் மதித்தபுகழ் மாந்தர் வாழ்ந்த
உருமலிந்த பல்வளமார் ஊறாம் வாத
வூர்தனிலிவ் வுலகமதும் உவப்பத் தோன்றிக்
குருமலிந்தஞ் செழுத்தை முதற் கோத்து மாலை
கொடுத்தனைநல் மணிவார்த்தைக் கோவே தேவே.

- திருவாசகமணி

வள்ளுவர் பிள்ளைத்தமிழ்

தண்டமிழின் மேலாந்தரம் எனச்சாற்றிய தண்ணருள்வாசகமதும்
தமிழிலக் கணமுரைசெய் தனிஇலக்கணமெனுமெய்
தாவில் தொல்காப்பியமதும்
விண்டஉரை செய்த பரிமேலழகர் உரையதும் வீறுமலிதொண்டர்
சரிதை விரிவாய் உரைத்திடும் பெரிதாம் புராணமும்

வித்தகச் சித்தியாரும்

கொண்ட தொகை நூல்களுள் குஞ்சிதனிலே யொளிர்

கோகினுர் என்னத்திகழ் குறள் எனும் மாமணி கொடுநின்ற

தூமணி குவலயம் போற்று மணியே.

— திருவாசகமணி

வாக்குக் கருணகிரி வாத லூர் கனிவில்
தாக்கில் திருஞான சம்பந்தர் – நோக்கிற்கு
நக்கீரதேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதி அப்பரெனச் சொல்.

மாசறு மணிபோற் பன்னாள் வாசகமாலை சாத்திய்
பூசனை செய்து பன்னாட் புண்ணிய மன்று ளாடும்
ஈசன தடிக்கீ முய்தி யீறிலா வறிவா னந்தத்
தேசொடு கலந்து நின்றார் சிவனருள் விளக்க வந்தார்.

**இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய
ஆளுடையவடிகள் அருண்மாலை.**

தேசகத்தி லினிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே யானந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீ திருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற வநுபவநா னநுபவிக்க வருளுதியே.

1

கருவெளிக்குட் புறனாகிக் கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக் கோதறநீ கலந்ததனி
உருவெளிக்கே மறைபுகழு முயர்வாத லுர்மணியே.

2

மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வா ரெல்லாரு மேமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் னருளுருவ மடைந்துயின்னர்
இன்புருவ மாயினைநீ யெழில்வாத லுரிறையே.

3

உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
 உருவண்டப் பகுதியெனுந் திருவகவல் வாய்மலர்ந்த
 குருடென்றெப் பெருந்தவருங் கூறுகின்ற கோவேந்
 இருவென்றதனியகவ லெண்ணெமெனக் கியம்புதியே. 4

தேடுகின்ற வானந்தச் சிற்சபையிற் சின்மயமாய்
 ஆடுகின்ற சேவடிக்கீ ழாடுகின்ற வாரமுதே
 நாடுகின்ற வாதலூர் நாயகனே நாயடியேன்
 வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கான் மாற்றுகியே. 5

சேமமிகுந் திருவாத லுர்த்தேவென் றுல்குபுகழ்
 மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை யெண்ணுதொறுந்
 காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
 ஏமமுறு கற்புடையா ளின்பினுமின் பெய்துவதே. 6

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
 நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
 தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
 ஊன்கலந்து வுயிர்கலந்து வுவட்டாம் வினிப்பதுவே. 7

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
 ஒருமொழியே யென்னையுமென் னுடையனையு மொன்றுவித்துத்
 தருமொழியா மென்னிலினிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
 குருமொழியை விரும்பியயல் கூடுவதேன் கூறுதியே. 8

பெண்கமந்த பாகப் பெருமா னொருமாமேல்
 எண்கமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வைகைநதி
 மண்கமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியாற்
 புண்கமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே. 9

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
 கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
 வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான
 நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. 10

இவர் வயது 32 என்பதைக் கூறும் பாடல் :

அப்பருக் கெண்பத்தொன்றருள் வாதவூருக்குச்
செப்பிய நாலெட்டிற் றெய்வீக - இப்புவிபிற்
கந்தராக்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினாறறி.

முத்தி பெற்ற நாள் :

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசிமூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதய நிறைவன்றொண்ட
ராடியிற்சோதி திருவாதவூர் நல்லானி மகந்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனவே.

திருவாசகச் சிறப்பு

வள்ளுவர்நூல் அன்பர்திருவாசகம் தொல்காப்பியமே
தெள்ளுபரிமேல முகன் செய்தவரை - ஒள்ளியசீர்
தொண்டர் புராணம் தொகு சித்தி ஓராறும்
தண்டமிழின் மேலாம் தரம். - உமாபதி சிவம்

தேவர் குறளும் திருநான்மறை முடிபும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவைத்
திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவாசகம் என்று உணர்.

பெருகும் வையை தனை யழைப்பிக்குமே
பிரம்படிக்கும் பிரான் மேனி கன்றுமே
நரியெலாம் பரியாக நடத்துமே
நாடிமுகைதனைப் பேசுவிக்குமே
பரிவிற் பிட்டுக்கு மண் சுமப்பிக்குமே
பரமனேடெழுதக் கோவை பாடுமே
வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
வாதவூர் வழங்கிய பாடலே.

Koviloor Andavar Digital Library
திருவாசகமணி இருபதாம் நூற்றாண்டில்
இன்னுமொரு நாவலர்

— சிவம் பெருக்கும் சீலர்
யாழ். பால சுந்தரம் BA.,BL.,

எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சென்னை மாகாணத்தை நீதிக்கட்சியினர் ஆண்டனர். நீதிக் கட்சியினர் கல்வியெனும் பல்கடற்பிழைத்துச் செல்வமெனும் அல்லலிற் பிழைத்து, உலோகாதாயத்தில் ஊறித் திளைத்து, ஆத்தமானார் அயலவர் கூடி நாத்திகம் பேசி நாத்தமும்பேறி விளங்கினர். அவர்களுக்குத் தெய்வமென்பதோர் சித்த முண்டாகவில்லை. நீதிக்கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியாக விளங்கிய காங்கிரசுக் கட்சி நீதிக்கட்சியின் இந்தக் குறைபாட்டைப் புரிந்து கொண்டு தேசத்தையே தெய்வமாக்கி 'பாரதமாதா' என்றழைத்து 'வந்தேமாதரம்' என்போம் எங்கள் மாநிலத் தாயை வணங்குவதும் என்போம்' என்று பிரசாரம் செய்து ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பத்து ஏழில் நடைபெற்ற தேர்தலில் பெருவெற்றி பெற்றது. ஒருபுறம் காந்தியடிகள் நாள்தோறும் மாலையில் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்கள் நடத்த மறுபுறம் ராஜாஜி, ராஜேந்திர பிரசாத், பண்டித மதன் மோகன் மாளவியா முதலானவர்கள் இறைவழிபாட்டை தம் அரசியல் வாழ்வில் ஓர் அங்கமாகவே கொண்டிருந்தனர்.

தேர்தலில் தோற்ற நீதிக்கட்சி இளைஞர்கள் தங்கள் கட்சித் தோல்விக்கு மக்களின் மூட நம்பிக்கையே காரணம் என்றும் இறைவழிபாடு மூடநம்பிக்கைக்கு வித்து என்றும் கருதி ஒரு புதிய

இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்து அதற்குப் பகுத்தறிவியக்கம் என்றும் பெயர் சூட்டினார். 1940 களில் பகுத்தறிவு இயக்கம் வலுப்படத் தொடங்கியது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் நாயன்மார் வரலாறுகளும் நால்வர் பாடல்களும் ஆராய்ச்சிக்கும், வினாவிற்கும் அப்பாற்பட்டதென்று சைவப் பேரறிஞர்கள் கருதிவந்ததால் பழைய மரபுகளையே பேசி வந்தனர். எனவே தம்மைப் பகுத்தறிவாளர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் நிலையில் சைவப் பேரறிஞர்கள் இல்லை. இதன் விளைவாக பெரும்பான்மையான படித்த சைவ இளைஞர்கள் தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம் ஆகிய திருமுறைகளில் எவ்வித ஈடுபாடும் கொள்ளவில்லை. மேலும் இவர்கள் பகுத்தறிவுவாதிகளின் தாக்கத்தால் மேலும் குழம்பினர். திருமுறைகளைக் கண்ணாலும் காணாத பகுத்தறிவுவாதிகள் திருமுறைகளைக் கற்பதே தவறு என்று பிரச்சாரம் செய்தனர். அது சைவ இளைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்கப்பெற்ற தொன்றாகியது.

சுயமரியாதைக்காரர்களுக்கு துறையூர் மாநாடு (1932) மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி. அஃது ஓர் இளைஞரின் வாழ்க்கைப் பாதையையே மாற்றியமைத்தது. இளைஞர் மாநாட்டில் தலைமையேற்ற தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. அவர்களிடம் புயல்போல் வினாக்களைத் தொடுத்தார் ஒரு சட்டம் படித்த இளம் அரசியல்வாதி. திரு.வி.க. அசரவில்லை. 'உமது நாவில்தான் நாத்திகம் நடனமிடுகிறது. ஆனால் தோற்றத்தில் அதைக் காணோம்' என்று கூறி 'நீர் திருவாசகத்தைப் படித்துவிட்டு வாரும்' என உபதேசம் செய்தார். அந்த இளைஞரே 'திருவாசகமணி' என்று பின்னாளில் புகழ்பெற்ற கரூர் முத்து பாலசுப்பிரமணியம் என்ற கே.எம்.பி.

திருச்சியில் கல்லூரிப் படிப்பையும், சென்னையில் பட்டப் படிப்பையும் முடித்துப் புகழ்பெற்ற எஸ்.முத்தையா முதலியார் என்ற பெருவழக்கறிஞரிடம் ஜூனியராகச் சேர்ந்தார் திரு

கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியம். முத்தையா முதலியார் நீதிக்கட்சித்தலைவர்களில் புகழ்பெற்ற ஒருவர். சென்னை மாகாணத்தை மந்திரியாக விருந்தபோது Communal G.O. என்ற ஆணையைப் பிறப்பித்து மங்காப் புகழ் பெற்றவர். அவர் பிறப்பித்த அரசாணை இன்றும் கொள்கையளவில் பின்பற்றப்படுகிறது என்றால் அவரது தீர்க்கதரிசனம் நன்கு விளங்கும். முதலியார் அவர்களிடம் ஜூனியராக இருந்துகொண்டே அரசியலிலும் திரு.கே.எம்.பி ஈடுபட்டார். அந்தக் காலத்தில் ஆங்கிலச் சொற்பொழிவாளர்களாக மகா கனம் சீனிவாச சாஸ்திரி, சர்.ஏ.இராமசாமி முதலியார், சர்.ஏ.லட்சுமண முதலியார், (சென்னை) எஸ்.சத்யமூர்த்தி அய்யர், சன்டே அப்சர்வர் பி.பி.பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், சர்.சி.பி.இராமசாமி அய்யர், டி.செங்கல்வராயன் முதலானோர் கொடிகட்டிப் பறந்தனர். அவர்களுக்கு இணையான ஆங்கிலச் சொற்பொழிவுகளை இவர் நிகழ்த்தினார். இவரது ஆங்கிலப் புலமையைப் பற்றி மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரிகள் "He is a master of idiomatic, humorous and highly cultivated expression and his speech is fluent effective and interesting" என்று கூறியுள்ளார். சர்.ஏ. இராமசாமி முதலியார் ஆசிரியராக இருந்த நீதிக்கட்சியின் பத்திரிக்கையான Justiceக்கு நமது கே.எம்.பி. துணையாசிரியராக இருந்து தலையங்கங்கள் எழுதியுள்ளார். ஆங்கிலப் பேச்சில் வாதாடுவதில் மிகவும் புகழ் பெற்றவர். சென்னை கோகலே ஹாலில் நடைபெற்ற பட்டிமன்றத்தில் இவர் ஆங்கிலத்தில் பெரும் பேச்சாளரான திரு. சத்தியமூர்த்தியையே வென்றதும் அதனை சத்தியமூர்த்தியே பாராட்டியதும் வரலாறு. இவரது அரசியல் வாழ்வில் காயிதே ஆஜம் ஜின்னாவைப் பெரியார் இராமசாமி நாயக்கர் சந்திக்கப் பம்பாய் சென்றபோது உடன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டது முக்கிய நிகழ்ச்சி. அதேபோல் 1939ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கைதாகி சிறைவாசம் அனுபவித்த அறிஞர் அண்ணாவைச் சிறையிலிருந்து மீட்க இவர் செய்த முயற்சியும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். பெத்தாபுரம் மன்னர் தொடங்கிய மக்கள் கூட்சிச் செயலாளராக இருந்த

கே.எம்.பி. பெரியார் இராமசாமி நாயக்கரிடமும் செயலாளராக இருந்துள்ளார். பெரியார் தலைமையில்தான் இவரது திருமணம் 1932ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்துள்ளது. இவரது மாமனார் ராவ் பகதூர் டாக்டர் எஸ்கேபிள்ளையாவார். பிள்ளையவர்கள் முதல் உலகப் போரில் கலந்து கொண்டு கேப்டன் பதவி வகித்தவர். பின்னாளில் டாக்டர் சர்.ஏ. லட்சுமண சாமி முதலியாரைப் போல் மாநில சுகாதாரத் துறை இயக்குநராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். திரு.கே.எம்.பி. யின் வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றியமைத்த இரண்டாமவர் என டாக்டர் பிள்ளையைக் குறிப்பிடலாம். முதலாமவர் திரு.விக. தமது மருகர் திரு. கே.எம்.பி.க்கு டாக்டர் பிள்ளை போப்பையர் மொழி பெயர்த்த ஆங்கிலத் திருவாசகப் புத்தகத்தையும், பிரடரிக் ஹீலர் என்பவர் திரட்டிய ""Prayer" என்ற ஆங்கிலப் புத்தகத்தையும் பரிசளித்தார். அதன் பயனாகத் திருவாசகத்தில் இவருக்கு ஈடுபாடு அதிகரித்தது. கீழே அவரது வாக்கு மூலம் :

“மீண்டும் அத்திருவாசக வேட்கை என் வயின் மூளலாயிற்று. தமிழ்ப் பெரியார் திரு.விக.வின் அறுபதாண்டு விழா சென்னை நகரில் பீறா நிகழ்ந்த காலை, என் நல்வினைப் பயனாய் அடியேன் அதில் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியம் பெற்றேன். அந்தத் தொடர்பால் விளைந்த அரும்பயன் அடியேற்குத் திருவாசகத்தில் மீண்டும் அரும்பிய ஆர்வமேயாகும். 1945ஆம் ஆண்டு முதல் திருவாசகத்தில் அடக்க முடியாததோர் ஆர்வமும் மோகமும் என்னிடம் தோன்றலாயிற்று. அதன் பயன் திருவாசகம் முழுவதையும் அடியேன் மனப்பாடம் செய்ததே ஆகும். திருவாசகம் என்னும் தேன் என் ஊன், உயிர், உணர்வு, உள்ளம் முதலியவற்றில் கலந்து கலந்து “புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப் பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந் தென், என்பெலாம் உருக இன்பம் பயக்கலாயிற்று”.

திருவாசகத்தினை ஆழ்ந்து ஒதியதால் அன்பால் கவரப்பெற்று ‘மாணிக்கவாசகர் மாலை’ என்ற நூறு செய்யுட்களாலான ‘குட்டித்

திருவாசகம்' ஒன்றை யாத்தார். அதனால் திருவாசக பாலசுப்பிரமணியம் ஆனார். இந்நூலைப் பற்றி டாக்டர் மு.வ. கூறுவதாவது :

"அறிவுருவான ஒருவர் அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் எதிரே அன்புருவான ஒருவர் இருக்கின்றார். குருந்த மரம் ஒன்று இன்ப நிழல் நல்குகின்றது - இந்த ஒவியமே திருவாசகம் தீட்டுவது திருவாசகத்தை ஒதி ஒதி உணர்ந்தவர் நெஞ்சில் இத்தகைய இன்ப - அன்பு - ஒவியம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். கல்லால மரத்தை மறப்பித்துக் குருந்த மரத்தை நினைப்பிக்கும் திருவாசகம் எனப் பாடும் திருவாளர் பாலசுப்பிரமணியம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றார். அவர் தம் பாட்டில் மாணிக்கவாசகரைக் கற்றுத் தெளிந்த தெளிவும் காண்கிறேன். உணர்ந்து உருகிய உருக்கமும் உணர்கிறேன்."

மாணிக்கவாசகர் மாலையைத் தொடர்ந்து பல சிறுசிறு செய்யுள் நூற்களை யாத்த திருவாசகமணி 1958ஆம் ஆண்டு திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் செய்யுள் நடையில் மொழி பெயர்த்தார். இது குறித்து காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரியார் எழுதியது :

"திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார் என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. பல வருஷங்களுக்கு முன் இந்த நூலில் ஈடுபட்ட ஜி.யூ.போப் என்ற ஆங்கிலேயர் இதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். அவர் தமிழைப் புதிதாகக் கற்றவர். ஆகையால் அவருடைய மொழி பெயர்ப்பில் சம்பிரதாயம் தெரியாமல் ஏற்பட்ட பிழைகள் சில இருக்கின்றன.

இப்போது திருவாசகமணி ஸ்ரீ கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த மொழி பெயர்ப்பைச் செய்திருக்கிறார். பல காலமாகத் திருவாசகத்தில் ஊறித் திளைத்தும் பல இடங்களில் திருவாசகத்தைப் பிரசங்கம் செய்தும் பழக்கப்பட்ட இவர் நம்முடைய சம்பிரதாயத்துக்கும் மூல நூலாசிரியரின் மனோபாவத்துக்கும் முரண்பாடு இல்லாமல் இந்த மொழிபெயர்ப்பைச் செய்திருக்கிறார். தமிழ் அறியாமல் ஆங்கிலம்

Koviloor Andavar Digital Library

அறிந்தவர்களுக்குத் திருவாசகத்தை ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளும் மார்க்கத்தை இந்த மொழிபெயர்ப்புக் காட்டி இருக்கிறதென்பது நம் அபிப்பிராயம்” - ஒப்பம் - நாராயணஸ்மிருதி.

இந்நூலைப் பற்றி அந்நாளில் உபஜனாதிபதியாக இருந்த சர்.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் "You have succeeded in bringing out the force and dignity of the original" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திரு. தணிகைமணி செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்கள், "The translation brings out in as perfect and correct a form as possible, the force, the grace and grandeur of the original" என்று பாராட்டியுள்ளார்.

திருவாசகத்தைத் தொடர்ந்து 1963ல் திருவள்ளுவரது திருக்குறளை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஆங்கிலச் செய்யுள் நடையில் அமைந்துள்ளது. இவரது மொழிப் புலமைக்குச் சான்று ரிஷிகேசம் சுவாமி சிவானந்தா அவர்கள், "Marvellous is your work. The more I read your English metrical rendering the more I admire it. You are genius in your own right and your service will remain unique" என்று எழுதியுள்ளார். செக்கோஸ்லொவக்யா நாட்டுத் தமிழறிஞர் திரு. கமில்சொலபில் "At last, the English speaking world is in possession of a poetic translation of the Thirukkural, in possession of an able rendering of this unique Tamil classic into English verse which is without exaggeration almost adequate to the original" என்று கூறுகிறார்.

திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைப் பாராட்டிப் பேரறிஞர் அண்ணா எழுதியதாவது - "செந்தமிழ்ச் சொல்லால் - செயலால் அன்னை மொழியின் நலம் காக்கும் திருப்பணியில் நண்பர் திருவாசக மணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம் தனிப்புகழைப் பெற்றிருக்கிறார். கடல் கடந்தும் சென்ற தமிழர் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் சங்கத் தமிழின் திறம் பாடி அவர்தம் இதயங்களை வென்று வந்திருக்கின்றார். தமிழர்களின் புகழ்ப்பேழை வள்ளுவத்தை ஆங்கிலத்தில் வடித்து

இவ்விரண்டு மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் இவர் உலக இலக்கியத்துக்கு அளித்த கொடைகளாகும்.

இவரது ஆங்கிலச் சைவ சித்தாந்தச் சொற்பொழிவுகள் அலகாபாத் மற்றும் வாரணாசிப் பல்கலைக் கழகங்களில் நிகழ்ந்தவை வெகு சிறப்பாக இருந்தன என்று பலரும் புகழ்ந்துள்ளனர். அச் சொற்பொழிவுகள் நூல் வடிவிலும் வந்துள்ளன.

"இறைவன் உயிர்களைப் படைக்கவில்லை. உயிர் இறைவனைப் போல நித்தியமானது. உடலைத் தான் இறைவன் படைத்து இன்ன உயிர் இன்ன உடலைச் சேர வேண்டும் என்பதே இறைவன் செய்யும் செயல்". இதுதான் மனிதப் படைப்பிற்கான சைவ சித்தாந்தத்தின் விளக்கம். இந்த விளக்கத்தை ஏற்க இயலாதவர்கள் திருவாசக மணியை அணுகியபோது "'Saiva Sidhantha Philosophy is less illogical of all philosophies" என்று கூறி அதனை ஏற்கச் செய்தார். அப்படி ஒரு திறமை.

1963ஆம் ஆண்டு தென்னாப்பிரிக்காவிற்கு விஜயம் செய்தார். இவருக்கு முன் தென்னாப்பிரிக்காவிற்கு மகாத்மா காந்தி, மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரி, சர்.எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன் ஆகியோர் விஜயம் செய்து சொற்பொழிவுகள் செய்து புகழ் பெற்றுள்ளார்கள். இவர்களுடன் ஒருங்கு வைத்து எண்ணத் தக்கவாறு இவர் ஆங்கிலத்தில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். தென்னாப்பிரிக்கா இந்து மகா சபைத் தலைவரும் நேட்டால் தமிழ் வேதச் சங்கத்தின் ஆயுள் தலைவருமான பி.ஆர்.பத்தர் "Thiruvasham's reply in English sent a thrill into thousands of men and women who assembled to welcome him. His lucid language, his delivery and his quotations from English literature at once established his reputation as an outstanding orator. Having heard the Rt. Hon'ble V.S. Srinivasa

Sastry, Sir S. Radhakrishnan and someothers, I found it exhilarating to hear another South Indian whose command of the English language is astounding. His lecturers on Thiruvasakam, Thirukkural and Saiva Siddantham in Tamil were brilliant gems the educative value of which cannot be measured"

சைவப்பெருவெளியில் காலம் என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியர் திரு. இராஜசேகரன் இவரது தென்னாப்பிரிக்க விஜயத்தைப் பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார் :

"திருவாசக மணியவர்கள் தமிழிலும் கணீரென்று பேசுவார். ஆங்கிலத்திலும் சிம்மம்போல் கர்ச்சிப்பார். இதனால் வெளிநாடுகளில் எல்லாம் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு அவர்தம் ஆங்கில மற்றும் தமிழ்ப் பேச்சுக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தனர். தென்னாப்பிரிக்காவில் பத்து மாதங்கள் (1963-64) தங்கியிருந்து ஆங்கிலமும் தமிழுமாக 150 சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். மார்வாடிகள் கேட்டார்கள். மகாராஷ்டிரர்கள் கேட்டார்கள். வெள்ளையர்கள் கேட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லீம்களிடையே திருக்குரான் பற்றிப் பேசியபோது தேவார திருவாசகமும் சேர்த்துப் பேசினார். முஸ்லீம்கள் திருக்குரான் மொழி பெயர்ப்பினை வழங்கியதோடு இவருக்கு சைவ விருந்தே வைத்து விட்டனர். கலைமகள் இதழ் திருவாசகமணி தென்னாப்பிரிக்க மணியாகி விட்டார் என்று பாராட்டி எழுதியது.

1966ல் மலேசியாவில் எட்டு மாதங்கள் தங்கியிருந்து 130 சொற்பொழிவுகள் நடத்தினார்.

1970ஆம் ஆண்டில் இந்தோனேஷியா சென்று 55 நாட்கள் தங்கியிருந்து உரையாற்றினார். மேடான் நகரில் மட்டும் 45 நாட்கள் இருந்து 20 சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். இதனால் மேடானிலிருந்த தமிழர்களிடையே ஒரு புரட்சியே நிகழ்த்தி விட்டார். இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மூன்று சமயங்களின் ஒத்த கருத்துக்களைப் பற்றிப்

பேசினார். புத்த மதத்தினரிடையே பௌத்த சமயம் பற்றிப் பேசினார். ஜாகர்த்தாவில் குருநானக் பற்றிப் பேசினார். இவற்றைப் பாராட்டிச் "சுமரசச் சைவமணி" என்ற பட்டம் கொடுத்தனர்.

1972ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் இருவாரங்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்து நாள்தோறும் சொற்பொழிவுகள் செய்துள்ளார். கொழும்புவில் ஆங்கிலத்தில் பேசியுள்ளார்."

இன்னும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்திருந்தால் விவேகானந்தர் வேதாந்தம் பரப்பியது போல உலகெங்கிலும் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பரப்பியிருப்பார். என்ன செய்வது? நம் தமிழ்நாடு கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்.

ஆயிரம் கெடுதல்கள் செய்திருந்தாலும் ஆங்கிலேயர்கள் ஜனநாயக தத்துவத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்கள். எனவே அவர்களை நாஜீசம், பாசீசம் என்ற அபாயங்கள் நெருங்கிய போது அவர்களுக்கு உதவ வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே பழைய நீதிக் கட்சிக்காரர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் போர் முயற்சிக்கு உறுதுணையானார்கள். திரு.கே.எம்.பி. அவர்கள் முதலில் Honorary Defence Publicity Officer ஆகவும் பின்னர் Provincial Songs Publicity Organiser ஆகவும் நியமிக்கப் பெற்றார். இதன் மூலம் யுத்தத்தைப் பற்றியும் அதில் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றி பெற வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றியும் பாடல்கள் எழுதினார். இவ்வாறு பாடல்கள் எழுதிப் பல ஊர்களிலும் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளும் போது பல தலங்களுக்கும் செல்ல வேண்டியதாகியது. அந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வூரில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனைப் பற்றியும் சிறு சிறு செய்யுள் நூல்கள் இயற்றினார். இவ்வாறு திருப்பழநி வெண்பாவந்தாதி, திருப்போரூர்ச் சதகம், திருநாவுக்கரசர் திருப்பதிகம், கள்ளழகர் திருப்பதிகம், திருத்தொண்டர் முதுமொழி வெண்பா, திருநங்கோய்மலை அந்தாதி, தில்லைக் காளியம்மன் திருப்பதிகம், ஆதி குமரகுருபரர் திருப்பதிகம், கீதத் தமிழ், திருத்தொண்டர் கீதம், சிவாலயம் கீதம் முதலான நூற்கள் இவரால் இயற்றப் பெற்றன. கடைசியாக திருவள்ளுவர் பிள்ளைத் தமிழ்

நூலை 1968ல் இயற்றினார். இதுவரை இவரை தமிழ் - ஆங்கிலத்தில் பெரும் சொற்பொழிவாளர், தலைசிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளர் என்றே அறிந்த உலகம் இவர் ஒரு கவிஞரும் கூட என்று ஏற்றுக் கொண்டது. இந்நூலை ஆய்வு செய்த தவத்திரு அழகரடிகள் “சொல், பொருள், கருத்து, இழைப்பு, நயம், கற்பனை, இசை, வண்ணம், மரபு, புதுமை, பொதுமை, கவை முதலிய இலக்கியத் திறன் யாவும் இந்நூலில் நன்கு மிளர்கின்றன” என்று கூறியுள்ளார். திரு. கி.வா.ஜகந்நாதன் “இவர்கள் இனிய கவிதை பாடும் ஆற்றல், பல பிள்ளைத் தமிழைப் படித்த அறிவு, திருக்குறளில் ஆழ்ந்த பயிற்சி, திருவள்ளுவரிடம் பக்தி ஆகிய இந்த இயல்புகள் எல்லாம் நிரம்பப் பெற்றுள்ளமையால் திருவாசக மணி அவர்கள் இந்த பிள்ளைத் தமிழைப் பாடுவதற்கு தகுதி வாய்ந்தவரே ஆவார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் சி. நயினார் முகமது, “திருவாசகமணி அவர்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்கறியும். அவர் நாடறிந்த நல்ல நாவலர். நாடறிந்த சிறந்த எழுத்தாளர். நம் தமிழ்ச் செல்வங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து அகிலமெல்லாம் அறியச் செய்த அறிஞராவார் அவர். நான் அவரை இதுவரை நாவலர், வல்ல எழுத்தாளர் என்றுதான் எண்ணியிருந்தேன். திருவள்ளுவப் பிள்ளைத் தமிழைப் படித்ததும்தான் அவர் சிறந்ததொரு பாவலரும் ஆவார் எனக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்” என்று கூறியுள்ளார்.

ஆக திருவாசக மணியவர்கள் தமிழில் கவிதை எழுதுவதிலும் ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதுவதிலும் வல்லவர். தமிழில் ஆங்கிலத்திலும் சொற்பொழிவாற்றுவதில் மிகச் சிறந்தவர். பல திறமைகள் பொதிந்துள்ள திருவாசக மணியவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நாவலர் என்று கூறல் தகும்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

மேவுமூர் வளம்பலவு மிகுந்துளநா டதனினலம்
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந்
தேவரூர் தனின்மேன்மை சிறந்ததிரு வாதவூர்.

— கடவுண் மாமுனிவர்.

வாழ்த்து

பூதல மாதும் வாழ்க! பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க!
வேதவா கமழும் வாழ்க! வேந்தர் செங் கோலும் வாழ்க!
தீதிலைந் தெழுத்து நீறும் சிவனடி யாரும் வாழ்க!
வாதவூ ரிறை புராணம் படித்தவர் கேட்டவர் வாழ்க!

Koviloor Andavar Digital Library

“வாதலூரினில் வந்தினி தருளிப்

பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்”

- திருவாசகம், கீர்த்தித் திருவகவல் 52-53

அருமையில் எளிய அழகுடைய இப்பாக்கள் பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பிகள் உள்ளத்தை ஆனந்த வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தின. அதன் விளைவாக, “நீதிமா மதுக நீழல் ‘நெட்டிலை இருப்பை’ என்று ஓர் காதல் கூர் பனுவல் பாடும் கபிலனார் பிறந்த முதுார் சோதிசேர் வகுள நீழல் சிலம்பு ஒலி துளங்கக் காட்டும் வேத நாயகனார் வாழும் வியன் திருவாதலூரால்” எனும் பாடல் எழுந்தது. திருவாதலூர் இறைவன் பெயர் வேதநாயகர். இறைவி வேதநாயகி.

திருவாதலூர் தேவார வைப்புத் தலமாகும். திருஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தில் இரண்டாம் திருமுறை 39ஆம் பதிகம் திருகேடித்திரக் கோவையில் 7வது அபூர்த்திப் பாடலில்,

மாட்டூர் மடப் பாச்சி லாச்சிராமம்

முண்டிச் சரம்வாத லூர் வாரணாசி

காட்டூர் கடம்பூர் படம்பக்கங் கொட்டுங்

கடலொற்றி யூர்மற் றுறையு ரவையும்

கோட்டூர் திருவாமாத்தூர்கோ ழம்பமுங்

கொடுங்கோவலூர் திருக்குணவாயில்..... (1890)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐந்தாம் திருமுறை 100ஆம் பதிகம் ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை முதலாம் பாடலில் திருநாவுக்கரசர்,

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்

மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்

ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்

பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

(6234)

என்று பாடுகிறார். மேற்கூறியவற்றால் திருவாதலூரின் பழமையும் பெருமையும் விளங்கும்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

75வது ஆண்டு
நாண்மங்கல விழாக் காணும்

மொட்டக்கோபுரம்
ஸ்ரீ மகாமுனிகவுரர் திருக்கோயில் பூசாரி

சிவம்பெருந்தும் சீனர்
சமய போதனாற்றினம்
கைவலித்தாந்தச்செம்மன்

திரு. யாழ். பாலசுந்தரம் B.A.B.L.,
திருமதி. பால. ஞானஸெட்சர் தம்பதியர்

